

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej“ Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI“ wynosi kwartalnie 8,25 zł., na pocztach przez listowego w dom 9,33 zł. — Miesięcznie 2,75 zł., przez listowego w dom 3,11 zł., pod opaską w Polsce 5,00 zł., do Francji i Ameryki 7,50 zł., do Gdanska 4,00 gułdeny, do Nienieć 4,00 marki. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Rękopisów Red. nie zwraca. — Redaktor odpowiedzialny Henryk Ryszewski Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Adres
redakcji i administracji
ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

20 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 50 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 75 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 20% zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wartość rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. — Ogłoszenia skromniejsze 20% nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada. Miejscem płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. - Bank Ludowy - Bank M. Stadhagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filji 1299.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 155.

BYDGOSZCZ, sobota dnia 10 lipca 1926 roku.

Rok XX.

Śmiało i otwarcie.

Na wiecach i zebraniach, w restauracjach i kawiarniach, i wogóle wszędzie, gdzie tylko zbierze się pewna liczba osób, narzeka się stale na partyjność, na klasowość itd. Narzekania te i skargi odnoszą się szczególnie do partij politycznych, odgrywających rozstrzygającą rolę na arenie sejmowej.

I istotnie — partyjność w Polsce rozwinięta do niebywałych rozmiarów. W żadnym innym państwie nie ma tyle partij co u nas. Sejm staje się bardzo często widowiskiem zaciętych walk partyjnych i klasowych, przynoszących ujmę imieniu polskiemu.

A jednak partje polityczne są konieczne. Wszyscy zgadzamy się z tem, że stanowczo za wiele jest u nas partij, których liczbę śmiało możnaby zredukować conajmniej do połowy, myli się jednak, kto by sądził, że partje polityczne są wogóle niepotrzebne.

Kiedy znajdowaliśmy się w niewoli, tworzył się jeden wielki i zwarty obóz narodowy i było nam z tem dobrze. Ale co innego niewola, a co innego niezależny byt państwowy i polityczny.

W niewoli cała nasza działalność była zwrócona w kierunku obrony naszego języka i naszych właściwości religijnych i narodowych. Przeciwko nam stał groźny i niebezpieczny wrog, z którym ciągle staczać musieliśmy zacięte walki o nasz byt i naszą przyszłość.

Inaczej w państwie wolnem i niepodległem. Wprawdzie i dziś nie wolno nam spuszczać z oka groźnego i niebezpiecznego wroga zarówno z zachodu jak i ze wschodu, mamy jednak dzielną i potężną armję i na nią wielkie liczymy sumy, która nas chroni i chronić musi przed wielkimi ewentualnościami z zewnątrz.

Dochozimy więc do wniosku, że partje polityczne są u nas wprost niezbędne. Mają je inne państwa i narody, mamy je i my, inaczej też życie państwowe i polityczne wyobrazić sobie nie można, nie podobna bowiem wymagać ażebyśmy wszyscy nastrojeni byli na jedną nutę polityczną.

Nader znamiennym jest fakt, że mimo, iż z pośród wszystkich państw w Europie a bodajże i w całym świecie najwięcej mamy partij politycznych, społeczeństwo nasze — rzecz ściśle biorąc — stanowi największą liczbę bezpartyjnych, tj. nie należących do żadnej partij politycznej. Jest to pewnego rodzaju anomalia, świadcząca o słabym na ogół wyrobieniu politycznym społeczeństwa.

W państwie niezależnem i praworządmem, jakim — mimo wypadków majowych — bezsprzecznie jesteśmy, każdy obywatel i każda obywatelka winna mieć własny światopogląd i własne przekonania polityczne. Niewątpliwie wobec mnogości partij, istniejących u nas, zdeklarowanie się pod pewien sztandar polityczny sprawia niejednemu trudności, jednakże przy dobrej woli i względem choćby interesowaniu się sprawami publicznymi, wybór może i powinien być dokonany według własnego przekonania i z czystym sumieniem.

Smutne wypadki warszawskie, których niedawno byliśmy świadkami, przeszły już do historii. Bez wątpienia

O naprawę konstytucji.

Wiek wyborcy 24—25 lat. — Wiek posła 30 lat. — Posel przestaje być nietykalny za działalność pozasejmową. — Posel, który ciągnie zyski z przedsiębiorstw rządowych traci mandat. — Władza prezydenta Rzeczypospolitej. — Utworzenie Trybunału Konstytucyjnego.

Warszawa, 8. 7. (PAT)

Sejmowa komisja konstytucyjna przystąpiła dziś po południu do dyskusji nad projektami zmiany Konstytucji.

Pos. Chaciński (Ch. Dem.) zreferował syntetycznie wszystkie zgłoszone projekty w kolejności artykułów Konstytucji, do których zaproponowane zostały zmiany. Z ważniejszych zmian wymienić należy do art. 4, który głosi, że ustawa państwowa ustala corocznie budżet państwowy na rok następny, dodaje się wyraz „budżetowy“, by nie przesądzać, że rok budżetowy odpowiada kalendarzowemu. Do art. 11, który mówi o przedmiotowym głosowaniu, projekt „Piastra“ wnosi poprawkę o usunięciu głosowania stosunkowego. Projekt ZLN. umożliwia głosowanie stosunkowe w całym państwie lub w poszczególnych okręgach. Do art. 12 o wieku, projekt „Piastra“ przewiduje przesunięcie wieku wyborców do lat 24, pozostałe projekty do lat 25. Referent proponuje 24 lata. Co do wieku, kiedy obywatel może być wybrany posłem, wszystkie projekty, prócz rządowego, ustalają ten wiek na lat 30. W artykule o nietykalności poselskiej wszystkie cztery wnioski proponują skrócić nietykalność poselską za działalność pozasejmową i wprowadzić zmianę, że posostawanie przeciwko posłowi zostaje zawieszona, nie aż do wygaśnięcia mandatu, a tylko na czas trwania sesji sejmowej. To samo stosuje się do czasu przedstawienia przeciwko posłowi. Tem samem poseł nie może być pociągany do odpowiedzialności nie przez cały czas trwania mandatu, lecz tylko sesji sejmowej. Do art. 22, który mówi, że poseł nie może kupić lub uzyskać dzierżawę dóbr państwowych, przedsiębiorstw publicznych, robót rządowych i t. d. dodaje się ustęp, że w razie przekroczenia tego przepisu, stwierdzonego na żądanie marszałka Sejmu przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, poseł traci mandat poselski oraz korzyści osobiste, od rządu otrzymane. Przepis ten przewiduje sankcję, której dotychczas nie było. Art. 25 w projektach czterech klubów zostaje prerogatywany, przyczem wprowadzony jest ustęp, że rząd obowiązany jest wnieść do Sejmu szczegółowy projekt budżetu wraz z załącznikami najpóźniej na 6 miesięcy przed rozpoczęciem następnego roku budżetowego, co przesądza poniekąd termin rozpoczęcia roku budżetowego na 1 kwietnia. Ostatni ustęp tego artykułu określa terminy, w jakich budżet ma być zatwierdzony przez Sejm i Senat oraz przewiduje prawo Prezydenta Rzplitej ogłaszania w pewnych określonych wypadkach budżetu jako ustawy w formie

przez Senat, uchwalonej. Zmiana art. 26 o rozwiązywaniu Sejmu według słów referenta, wywołała najmniejszą różnicę poglądów. Projekt sprawozdawcy nadaje temu artykułowi następujące brzmienie: „Sejm, jak również i Senat może sam się rozwiązać mocą własnej uchwały, powziętej większością 2/3 głosów przy obecności połowy ustawowej liczby posłów, względnie senatorów. W razie powzięcia takiej uchwały przez Sejm równocześnie z samego prawa rozwiązuje się Senat i odwrotnie. Prezydent Rzplitej może rozwiązać Sejm i Senat orędziem na wniosek Rady Ministrów. Wybory odbędą się w ciągu 90 dni od dnia rozwiązania. Termin ich będzie oznaczony w uchwale Sejmu, względnie Senatu lub w orędziu Prezydenta Rzplitej o rozwiązaniu Sejmu i Senatu“. Do art. 35, dotyczącego prawa weta Prezydenta Rzplitej, projekt rządowy wprowadza veto zawierające, projekty zaś klubów sejmowych idą bardzo daleko. Projekt sprawozdawcy przewiduje veto Prezydenta Rzplitej tylko w razie konfliktu między Sejmem i Senatem, t. j. w wypadku odrzucenia przez Senat całości projektu ustawy, uchwalonej przez Sejm. Zmiana art. 36 wprowadza tylko to, że okręgi wyborecze do Senatu niekoniecznie muszą pokrywać się z terenami województw. Zmiana art. 38 powołuje do życia trybunał konstytucyjny dla orzekania o ewentualnej sprzeczności danej ustawy z Konstytucją. Skład tego trybunału określi osobna ustawa. Zmiana art. 44 wprowadza prawo Prezydenta Rzplitej do wydawania dekretów z mocą ustawy. Projekt rządowy przewiduje takie prawo tylko w czasie między kadencjami Sejmu. Projekt referenta rozciąga to także i na czas między sesjami, o ile osobna ustawa upoważni do tego Prezydenta. Dekrety te tracą moc, jeżeli nie zostaną Sejmowi przedłożone w ciągu 14 dni od najbliższego jego zebrania się. Co się tyczy prawa Prezydenta Rzplitej do wydawania tych rozporządzeń w czasie między kadencjami, to wyjęte są z tego sprawy budżetowe, samorządowe, ustalenie kontyngentu rekrutów, zamknięcia rachunkowe, ratyfikacje umów międzynarodowych i wypowiedzenie wojny. ZLN. i Chrz. Nar. w swoich projektach nadają prawo do takich dekretów Prezydentowi Rzplitej po zasięgnięciu opinij Rady Stanu. Niektóre projekty poselskie proponują jeszcze rozszerzenia praw Senatu. Tych postanowień, sprawozdawca nie wciagnął do swoich projektów, które przedstawił komisji, gdyż wkraczają one, zdaniem jego, za daleko w nasz ustrój. Referent prosi, by jego projekt był przyjęty za podstawę do dyskusji.

Następne posiedzenie w piątek 9 bm.

spełnienia zadanie. Znajdujemy się niejako między młotem a kowadłem. Germanizm, bolszewizm i judaizm, oto czynniki, które wzerają się w żywe ciało nasze.

Niebezpieczeństwo jak miecz Damoklesa wisi nad głowami naszymi. Czekają nas wielkie zmagania o jestestwo, o przyszłość, o czystość ducha polskiego.

Dzisiaj więcej niż kiedykolwiek każdy Polak i każda Polka winna stanąć pod jasnym i wyraźnym sztandarem politycznym.

Pismo nasze wysoko dzierzyło i dzierzy sztandar polityczny Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji.

Pod sztandar ten się gromadźmy, pod sztandar ten przyciągajmy łunnych, ażeby Polskie Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji, oparte na zasadach chrześcijańskich i demokratycznych, rosło w siłę i potęgę.

Ziym jest Polakiem, kto nie stoi pod wyraźnym i zdeklarowanym sztandarem politycznym, powiedział na Pomorskim Sejmiku Chądcej p. Antoni Chaciński. I słusznie.

A więc, nie żyj i komu na sercu leży dobro i przyszłość Kościoła i Ojczyzny, niech idzie pod sztandar Chrześcijańskiej Demokracji.

O programie Ch. D. i o stanowisku tegoż stronnictwa względem innych partij napiszemy w następnym artykule.

Ziarno Kronenberga wschodz!

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) Łódzkie związki zawodowe przedłożyły rządowi memorandum, w którym domagają się wstrzymania eksmisji robotników nie płacących komornego.

Bolszewja chce od Polski kredytu.

Rząd nasz chyba nie popęlni tego głupstwa.

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) Do Łodzi przyjeżdża w najbliższych dniach delegacja przemysłu włókienniczego Rosji Sowieckiej, która ma się porozumieć z łódzkimi przemysłowcami w sprawie zakupu większej ilości towarów włókienniczych na kredyt. Przemysłowcy łódzcy gotowi są udzielić kredytu, ale za gwarancje rządu polskiego. W tej materji delegacja sowiecka będzie pertraktować z rządem.

(Donosiliśmy niedawno, że rząd angielski ogłosił obszerny memorandum, przestrogający angielskie sfery przemysłowe przed udzielaniem kredytu sowieckiej Rosji, której grozi przedziej czy później polityczne i materialne bankrot. Sądzymy, że i rząd polski pójdzie za tym rozsądnym głosem. Dość mamy własnych kłopotów i nie możemy naszych sił i zasobów gospodarczych angażować na rzecz bolszewickiej hulkacji. — Red.)

Na roboty do Francji.

Łódź, 8. 7. (Tel. wł.) Przybyła tu misja francuska, która zabiera nieograniczoną ilość rolników na roboty do Francji.

„Mordercy kultury w Warszawie“.

Znana i zasłużona placówka kulturalna teatr im. Bogusławskiego ma być oddany przez Magistrat Warszawy zespołowi operetkowemu.

skutki tych wypadków jeszcze długo będziemy odczuwali, lecz o niczem innym nie myślę, nie mówię i nie piszę, jak tylko o tem, co było i, mówiąc językiem Piłsudskiego, przeszło jak błyskawica, znaczący, że jesteśmy narodem, który umie tylko biadać, stękać i narzekać. Tymczasem winniśmy pracować, działać i tworzyć.

Jesteśmy narodem żywym i wielkim. Mamy poza sobą przeszło tysiącletnią historję i kulturę. Historia nasza obfitą jest we wielkie i bohaterkie czyny. Polska była zawsze przedmurzem chrześcijaństwa. Wielcy przodkowie nasi roznieśli sławę imienia polskiego po całym świecie.

I dzisiaj mamy wielkie i niezwykle do

Dlaczego Polsce jest potrzebna reforma rolna?

Doniosłość rolnictwa dla życia
gospodarczego Polski.

Minister Reform Rolnych, prof. Witold Staniewicz na konferencji prasowej w Wilnie wygłosił następujące przemówienie:

Uważam demokratyzację naszych stosunków rolniczych jako zagadnienie pierwszorzędną doniosłości, i to zarówno ze względów politycznych, jak i społecznych i gospodarczych, z następujących powodów: 1) demokratyzacja ustroju rolnego wiąże naprawdę do państwa polskiego te szerokie rzesze włościańskie, zwłaszcza na Kresach, mniejsza o to jakich, których stosunek dziś do państwa polskiego można określić co najmniej jako bierny. Wzmocni to, oczywiście, znakomicie siłę i spójność państwową; 2) również i pod względem socjalnym demokratyzacja i istotna naprawa ustroju rolnego Polski usunie te zrozumiałe podstawy, które posiada dzisiaj, w niektórych zwłaszcza częściach naszego kraju, agitacja komunistyczna, prowadzona zresztą z dużym nakładem pieniędzy przez czynniki, Polsce wrogie, w celach zgola politycznych; 3) wreszcie, ze względów gospodarczych, naprawa tego ustroju jest konieczna, a to z powodu poniżenia drobnych gospodarstw włościańskich w większej części państwa, a przedewszystkiem na wschodzie. Są to jeszcze gospodarstwa naturalne, niczem lub tylko słabo z rynkiem związane. Przeważnie rodzina gospodarstwa włościańskiego produkuje przeważnie tylko na zaspokojenie swoich własnych potrzeb, które są bardzo skromne i tylko w bardzo nieznaczny stopniu zaspakają je na rynku. Stąd słaba pojemność tego ostatniego; stąd bardzo niewielkie znaczenie, jak dotąd, posiadała dla eksportu płodów rolnych drobna własność. Nie potrzebuję dodawać, że w tem tkwi również główna przyczyna trudności rozwoju naszego przemysłu, którego rozkwit osiągnąć może jedynie do miast część ludności wiejskiej i zapobiec na przyszłość groźnemu zjawisku przeludnienia agrarnego, które zawsze prowadzi do katalizatorów społecznych. Otóż demokratyzacja ustroju rolnego, połączona z naprawą struktury agrarnej i stworzeniem warunków, niezbędnych dla rozwoju elementów pieniężnych w drobnych gospodarstwach przez skłanianie ich do produkcji na zbyt, podniesie ich ogólną kulturę i pobudzi potrzeby u drobnych rolników, któreby musieli oni zaspakajać na rynku, doprowadzi do prawdziwej sanacji gospodarczej Polski, która dobrobyt swój i uprzemysłowienie tylko na rozkwicie rolnictwa opierać winna, gdyż tylko pojemny rynek wewnętrzny może uchronić przemysł od ciągłych wstrząsów i kryzysów. Pojemność tego rynku zapewni również skarbowi państwa taką zdolność płatniczą jednostki, która pozwoli mu wykonać ciężące na państwie zadania bez pauperyzowania ludności lub uciekania się do inflacji w tej lub innej formie. **Wreszcie stworzenie pojemnego rynku wewnętrznego** w Polsce posiada i ogólniejsze znaczenie dla naprawy stosunków gospodarczych i politycznych w Europie. Gdyby tych parę milionów drobnych gospodarstw włościańskich na wschodzie państwa, które dziś mało sprzedają i prawie nic nie kupują, kupowały tylko po jednym pługu i po kilka worków nawozów sztucznych i kilka metrów materiałów włóknistych oraz chociażby po parze hucików, to ileż bezrobotnych znalazłoby zatrudnienie w przemyśle i w handlu. Sądzę, że nie tylko przemysł nasz rozwinąłby się wspaniale, pracując całkowicie na zaspokojenie potrzeb wewnętrznych, ale i siła nabywcza Polski w stosunku do importu np. z Niemiec wzrosłaby bardzo, co ułatwiłoby niezmiernie zawarcie umów handlowych wogóle i z naszymi sąsiedzami w szczególności, oraz złagodziłoby te zaognione stosunki polityczne, które mamy obecnie. Przytem rolnictwo polskie mogłoby uzyskać różne ułatwienia przy eksporcie płodów rolnych do Niemiec, co posiadałoby bezsprzecznie doniosłe znaczenie dla wzrostu naszego eksportu, a co zatem idzie i bilansu handlowego i płatniczego.

Spór Prus z Rzeszą niemiecką.

Między rządem pruskim a rządem Rzeszy doszło do konfliktu na tle zainicjowania przez ten ostatni b. kanclerza dr. Luthera członkiem rady nadzorczej kolei Rzeszy. Rząd pruski stoi na stanowisku, że miejsce to w radzie nadzorczej zarezerwowane było dla przedstawiciela Prus. Na dzisiejszym posiedze-

niu Sejmu pruskiego odczytał premier pruski, dr. Braun, list, wystosowany przez niego do kanclerza Rzeszy. W liście tym, utrzymanym w tonie bardzo ostrym, dr. Braun zapowiada, że odwoła się w tej sprawie do Najwyższego Trybunału Państwa.

Skandale w szkolnictwie niemieckim na Górnym Śląsku.

W jednej z powszechnych szkół niemieckich w Królewskiej Hucie wyszedł na jaw niehywały skandal. Mianowicie nauczyciel, człowiek 50-letni, żonaty, ojciec kilkorga dzieci, niejaki p. K., dopuszczał się ze swoimi nieletnimi uczennicami seksualnych nadżyć. Skandal wyszedł na jaw, zbrodniarza zawieszono w urzędowaniu, a sprawę oddano prokuratorji. P. K. jest zaciętym agitatorą Volksbundu.

Drugi skandal w szkolnictwie niemieckim wyszedł na jaw w Chwałowicach, w powiecie rybnickim. — Mianowicie nauczycielka niejaka K., miała nieślubne dziecko z policjantem polskim. Za czasów pruskich ta sama nauczycielka miała nieślubne dziecko z policjantem pruskim. Oczywiście nauczycielkę usunięto. Są to tylko nieeliczne kwiatki z ogrodu szkolnictwa niemieckiego na G. Śląsku.

Wstrząsająca tragedia w Jordanowie.

Pod wpływem niesnasek rodzinnych i nędzy emeryt. kolej. topi dwoje własnych dzieci i sam sobie odbiera życie.

Ubiegłego poniedziałku miasteczko nasze zostało wstrząśnięte wiadomością o strasznym czynie niejakiego Antoniego Babik, emerytowanego sługi kolejowego. Ów Babik ożenił się niedawno z wdową, mającą siedmioro dzieci. Z małżeństwa tego urodziło się wkrótce dwoje dzieci, chłopczyk i dziewczynka. W domu Babików panowała skrajna nędza, ponieważ mała emerytura zupełnie nie wystarczała na wyżywienie tak licznej rodziny, tak, że Babikowa musiała zarabiać pracą w polu. W rodzinie Babików przychodziło bardzo często do gwałtownych sporów i kłótni, głównie powstałych z powodu niedostatku.

Ubiegłego poniedziałku po jednej z takich

kłótni Babikowa wydała się z domu, zabierając z sobą siedmioro swoich dzieci. Babik pozostał sam z dwojgiem własnych dzieci. Wówczas przyszła mu do głowy straszna myśl, którą też zrealizował: pochwyił on oboje swoich dzieci, zaniósł do studni na podwórzu i wrzucił do wody, gdzie niebawem utonęły. Następnie w przystępie szału wbił sobie w serce nóż kuchenny.

Denat zostawił list, z którego jednakowoż nie można było wiele zrozumieć i należy wnosić, iż tuż przed strasznym czynem postaradł zmysły. Dla przeprowadzenia śledztwa zjechała na miejsce zbrodni policja z p. Knyszem na czele.

Kronika telegraficzna.

8-mio godzinny dzień pracy
w angielskim przemyśle węglowym.

Londyn (AW). Izba lordów po dłuższej dyskusji przyjęła niewielką większość głosów 176 przeciw 117 ustawę o 8-mio godzinnym dniu pracy w górnictwie. W czasie dyskusji wyjaśniono się, że nie tylko wśród Labour Party i liberalów natrafia ustawa na opozycję, lecz także i wśród konserwatystów wywołuje ona pewne zastrzeżenia. Mimo to rząd zapatruje się optymistycznie na sytuację. Ma on nadzieję, że około 3/4 kopalń węglowych i 75 % robotników zgodzi się na podjęcie pracy na podstawie 8-mio godzinnego dnia roboczego. Praca na warunkach, przewidzianych przez ustawę będzie obowiązywać w ciągu najbliższych 8-miu miesięcy.

Powódź wyrządziła miliardowe szkody na Węgrzech.

Bukareszt, 7. 7. (PAT) Klęska powodzi rozszerza się coraz bardziej. W okręgu Crajowy rzeka Jiu wystąpiła z brzegów, zalewając nizinę położone okolice. Mieszkańcy, zabierając ze sobą dobytek, opuszczają siedziby i obozują na wzgórzach. Komunikacja jest naogół bardzo utrudniona. Ruch kolejowy na wielu liniach przerwany. W Constanzy woda pozalała większość placów publicznych, dochodząc do 70 cmtr. wysokości. Zawaliło się wiele domów. W Gałacu szkody są ogromne. W samej dzielnicy Gałatzi-Nowi znajduje się pod wodą 600 domów. Setkom budynków grozi zawalenie. Na niektórych ulicach poziom wody dochodzi do półtora metra. Zastępca mera p. Zaharja usiłował przedostać się samochodem do jednej z zatopionych dzielnic, przy czem samochód jego porwany został przez fale. Osta-

tecnie p. Zaharja ocalony został z wielkimi trudnościami. Komunikacja kolejowa z Besarabią jest całkowicie przerwana.

Podniesienie cel francuskich.

Paryż (AW). Zarządzeniem rządu podniesione zostały ponownie stawki celne.

Królewiec, 8. 7. (PAT). W Elblągu otwarty został port lotniczy, który ma służyć komunikacji lotniczej między Olsztynem, Malborkiem i Gdańskiem.

Ubezpieczenie dziatwy szkolnej.

Kanton fryburski w Szwajcarii urządził dziś już w r. 1922 ubezpieczenie od wypadków dziatwy szkolnej, obejmujące wszelkie wypadki w drodze do szkoły, podczas pobytu w szkole, a także na wycieczkach, podczas ćwiczeń i gier. Miasto płaci od dziecka pół franka. Kasa wypłaca poszkodowanym 1.000 fr., jeżeli dziecko umrze w ciągu roku po wypadku i 5.000 fr. w razie inwalidztwa i pokrywa koszty leczenia.

Towarzystwa asekuracyjne zarabiają na tem dużo, wobec czego niektóre kantony szwajcarskie zakładają własne asekuracje. Kanton fryburski w Szwajcarii urządził dla dzieci szkolnych Kasę chorych, połączoną z Kasą oszczędności. Dzieci chore są tam leczone przez rok cały na koszt tej kasy.

Miasto Praga ubezpieczyło także dziatwę szkolną — stały inwalida otrzymuje 15.000 k., rodzina zmarłego skutkiem wypadku otrzymuje 750 k. na pogrzeb. Miasto samo płaci wkładkę ubezpieczeniową.

Przypuszczać należy, że kiedyś i u nas sfery obywatelskie wraz z zarządem Kas chorych zajmą się tą sprawą i wprowadzą podobne ubezpieczenia na wzór Czechosłowacji, Niemiec i Szwajcarii.

Reforma rolna winna stać się naprawdę problemem, do którego realnego rozwiązania dążyć należy, i przestać być tylko demagogicznym hasłem wyborczym, mniejsza o to, dla kogo, lewicy, czy prawicy powinna ona być przeprowadzona, gdyż dalszy sabotaż uchwalonych ustaw może doprowadzić do reformy bezustawowej, do dzikiej socjalizacji ziemi, skutki której dla kultury cywilizacji i życia gospodarczego jeszcze

dziś w Rosji sowieckiej obserwować możemy. To głębokie przeświadczenie o konieczności i gorące pragnienie reformy rolniej winno u każdego, kto istotnie do realizacji jej dąży, wywołać przeświadczenie, że będzie to możliwe jedynie przy sprzyjających dla rolnictwa, zwłaszcza drobnego, warunkach gospodarczych. To też nie rozumiem, jak można usiłować reformować, w drodze prawnej czy politycznej, stosunki agrarne.

nie troszcząc się jednocześnie o racjonalną politykę gospodarczą, która tej reformie sprzyjała. Troską więc moją największą jako Ministra Reform będzie dążenie do zapewnienia rolnictwu, zwłaszcza drobnemu, opłacalności pracy i kapitału; bez zapewnienia tych ostatnich uważam przeprowadzenie reformy rolnej w drodze ewolucyjnej, a więc wywłaszczenie ziemi z odpowiednim odszkodowaniem, za niemożliwe. Przeciwnie w tym ostatnim wypadku odszkodowanie za ziemię dotychczasowemu właścicielowi płaci nie państwo, lecz nowonabywca ziemi, drobny rolnik, w postaci rozłożonych na szereg lat odsetek od kapitału i rat amortyzacyjnych. Może zaś on je płacić tylko wówczas, skoro potrafi wygospodarować z uzyskanej ziemi taki dochód, któryby pozwolił mu po zaspokojeniu jego potrzeb osobistych oraz świadczeń na rzecz państwa uiszczać te raty i procenty. Bez zapewnienia mu opłacalności jego pracy na roli nie można od niego żądać tych opłat zresztą nie zgodzi się on na nie sam, a będąc doprowadzony przymusem prawnym do rozpaczy, wkroczy na drogę rewolucyjną. Muszę tu z całym naciskiem podkreślić, że pod tym względem w gabinecie, w którym mam zaszczyt zasiadać, panuje **urewne zrozumienie doniosłości rozwoju rolnictwa dla życia gospodarczego Polski**, że tylko wspomnę o przemówieniu do prasy **Ministra Przemysłu i Handlu p. inż. Kwiatkowskiego** z przed tygodnia oraz o exposé budżetowym Ministra Skarbu Klarnera. Jestem też niezmiernie szczęśliwy, mogąc stwierdzić, że wypowiedziane tu poglądy podziela również i Minister Rolnictwa dr. Aleksander Raczyński.

W paru słowach streszczę tu program w dziedzinie rolnictwa, realizację którego uważam za niezbędną dla szybkiego przeprowadzenia reformy rolnej, a mianowicie: 1) dążenie **do wzmocnienia produkcji rolnej**, zwłaszcza w dziedzinie hodowli, oraz zwiększenia naszego eksportu rolniczego, bez uszczerbku jednak dla konsumpcji wewnętrznej; 2) przywrócenie równowagi pomiędzy interesami rolnictwa i przemysłu. Sądzę, że należy, by rolnictwo stało się fundamentem gospodarki ogólnej, gdyż handel i przemysł tylko wówczas dojdą do rozrostu, gdy znajdą oparcie w dobrobycie rolników. Odzyskiwanie rynków zbytu przez przemysł nie może się odbyć kosztem rolnictwa. Do tego potrzeba racjonalnej polityki finansowej. Dalej wysuwa się zagadnienie **organizacji handlu zbożem**, by uniknąć realizacji na jesieni po cenach niezmiernie niskich, z których konsumenci nie korzysta, tylko spekulanci i pośrednicy. Również doniosłe znaczenie posiada dla rozwoju drobnego rolnictwa **organizacja handlu produktami zwierzęcymi**, eksport których zagranicę coraz większą rolę odgrywa w naszym bilansie handlowym. Jak to widać ze świeżo ogłoszonego sprawozdania za m. maj nasz wywóz jaj i zwierząt żywych, przedewszystkiem gości, stanowi bardzo poważną pozycję. Eksport produktów hodowli winien być forsowany w jesieni, by zapobiec eksportowi zboża po cenach niskich, co miało miejsce w latach ubiegłych, gdy wobec potrzeb walutowych, musiano go forsować kosztem najszywniejszych interesów rolnictwa.

Wypadek podczas ćwiczeń artyleryjskich.

W czasie ćwiczeń artyleryjskich pod Nowym Targiem nastąpił tragiczny wypadek. W chwili nabijania armaty na skutek zdaje się nieostrożności eksplodował granat, zabijając na miejscu jednego żołnierza, a raniąc ciężko drugiego, któremu na skutek wybuchu oberwane zostały nogi. Podobny wypadek w tych dniach zdarzył się podczas ćwiczeń na Spizu.

Wypadek dżokeja w Wasszawie.

We wtorek, w czasie ostatniej gonitwy na torze wyścigowym, jadący na koniu „Iwo“ dżokej Józef Szyszowski, skutkiem potknięcia się konia spadł. Koń przewrócił się, przygniatąc sobą jeźdźcę. Wywołało to ogólne zaniepokojenie. Publiczność myślała, początkowo, że dżokej się zabił. Na szczęście od tego nie doszło. Jednak Szyszowski potłukł się dotkliwie.

Koło żydowskie o zmianach ustawy konstytucyjnej.

(Wywiad specjalny „Dziennika Bydgoskiego“ z posłem mec. Hartglasem, prezesem Koła żydowskiego).

Warszawa, w lipcu 1926 r.

— Jakie zmiany w konstytucji marcowej proponuje stronnictwo p. prezesa?

— Koło żydowskie nie zgłosiło do laski marszałkowskiej żadnych projektów zmiany konstytucji z 17 marca 1921 r. W zasadzie zgadzamy się na jedną tylko zmianę, a właściwie uzupełnienie konstytucji i to w kierunku nadania prezydentowi Rzeczypospolitej prawa rozwiązywania ciał ustawodawczych. My twierdzimy, że konstytucja marcowa została zredagowana w czasie, gdy triumfował demokratyzm, obecne usiłowania jej zmiany rodzą się z ducha antydemokratycznego.

— Czy p. prezes rozumie pod mianem „obrony demokratyzmu“ to, co aktualnie rozumieją lub rozumieć chcą socjaliści?

— Demokratyzm w tym wypadku utożsamiam z liberalizmem. Prawdą jest, że w konstytucji jest luka i tę lukę należy wypełnić, przyznając prezydentowi prawo rozwiązywania sejmu i senatu. Podczas redagowania konstytucji byliśmy zdania, że prezydenta powinien obierać naród przez powszechne głosowanie. P. P. S. wtedy była zdania, że wyboru powinno dokonywać na modłę amerykańską zgromadzenie elektorów. Gdyśmy obecnie tę myśl podnieśli, P. P. S. nie zgodziła się dać swego podpisu pod nasz wniosek i to było przyczyną, że nie uzyskaliśmy 111 podpisów, wymaganych do zgłoszenia wniosku o zmianę w tym kierunku konstytucji.

Nie zgadzamy się ponadto na żadne specjalne pełnomocnictwa, zastrzeżenia przez konstytucję, dla prezydenta Rzeczypospolitej. Natomiast bylibyśmy skłonni przyznać pewne upoważnienia obecnemu rządowi na określony przedział czasu.

— A więc Koło żydowskie nie godzi się i na dekretowanie ustawy w czasie gdy sejm jest rozwiązany?

— Nie godzimy się, gdyż ta praca należy do kompetencji sejmu; natomiast opowiadamy się za skróceniem okresu między jednym, a drugim sejmem.

— Jaki jest wobec tego stosunek Koła żydowskiego do rządowego projektu zmiany konstytucji?

— Poza punktem najważniejszym tj. poza przyznaniem prezydentowi Rzeczypospolitej prawa rozwiązywania parlamentu — stosunek najzupełniej negatywny.

— Czem tłumaczy p. prezes stanowisko negatywne Koła odnośnie do projektu wprowadzenia prawa weta ustawodawczego?

— Nie zgłaszalibyśmy żadnego sprzeciwu w tej sprawie, gdyby prezydent Rzeczypospolitej był wybierany przez ogół. Dziś, gdy prezydent wychodzi z elekcji Zgromadzenia Narodowego, jest eo ipso wyrazicielem opinii sejmu i senatu, nie jest więc rzecznikiem innej sfery opinii.

— Czy i w stosunku do obecnej ordynacji wyborczej Koło żydowskie nie widzi potrzeby reformy?

— Obecna ordynacja wybiera nas nie zadawała, jesteśmy jednak przeciwni jej zmianie, gdyż wszystkie dotychczas zgłoszone projekty zmian są anty-

demokratyczne, bowiem godzą w proporcjonalność. W danym momencie wszelkie zmiany są o tyle niepożądane, gdyż jesteśmy w pewnym stadium stabilizowania władzy wykonawczej, do której rościł sobie pretensje parlament. W czasie, gdy sejm reprezentował pewną zamaskowaną władzę wykonawczą, potrzebna była pewna zwartość stronnictw, aby było możliwe wyłonienie siłowego rządu. Zapowiada się, że przyjdą do głosu małe stronnictwa, reprezentujące poszczególne opinie, będą posiadaczy życiową zdolność krytyki, a nie tworzenie rządów.

— Wobec tylu zastrzeżeń dlaczego Koło żydowskie nie zgłosiło w myśli swych życzeń własnego projektu reformy konstytucji?

— Wprost dlatego, że nasze wnioski zgóry skazane byłyby na zagładę. Zgłosimy jednak odpowiednie poprawki na komisji.

Krwawa zemsta przemysłników.

Poderżnęli gardło strażnikowi celnemu.

Od dłuższego już czasu rozwielmożniła się nad granicą czesko-słowacko-polską przemyślnictwo, uprawiane przez nadgraniczną ludność węgierską i najbliższych miasteczek niemiecką. Jedną w pracy przemyślników przeszkodą była Graniczna Straż Celna z jej gorliwymi funkcjonariuszami.

Jednym z najsurowszych ich śmiertelnych był przodownik Straży Celnej Piotr Niemczuk komendant placówki w Żółtanie. Przed niedawnym czasem urządzili na niego przemyślnicy zasadzkę, z której cudem tylko zdołał uciec z życiem.

Znowu w nocy z 3 na 4-tego b. m., podczas gdy przodownik Niemczuk wracał z komisarjatu Str. Cel. w Karlsdorfie, gdzie pobrał do wypłaty dla swej placówki pieniądze w kwocie 1.500 zł. napadli nań niewyśledzeni dotąd sprawcy, zadając mu jakimś twardym narzędziem silne uderzenie w głowę. W chwili, gdy ofiara ich straciła przytomność, poderżnęli mu brzytwa gardło powodując tym już śmierć niechybną.

O tym grozą przejmującym morderstwie powiadomiono natychmiast kompetentne władze a Policja poczęła bezzwłoczne śledztwo.

Męskie stanowisko rządu przeciw lichwiarzom węglowym.

Przemysłowcy węglowi na Górnym Śląsku zabiegali usilnie o zmianę stanowiska rządu w sprawie podwyższenia ceny węgla. Zabiegł ich jednak pozostały bez skutku, gdyż rząd pod żadnym warunkiem nie chce zejść z zajętego sta-

nowiska. O ile zatem w najbliższych dniach przemysłowcy górnośląscy nie cofną swej decyzji co do podwyżki cen węgla, to rząd zastosuje wobec nich środki odwetowe.

Kupcy! Czyście już dali ogłoszenie do Jednodniówki Towst. i Wojaków?

Dobrze więc radca ze swą walizką do brzegu, usiadł na piasku i, wyjąwszy z kieszeni termometr, pieczołowicie uміścił go pod pachą.

8. Wszystko ma swój koniec.

Upłynęło znowu dziewięć miesięcy. Pewnego razu Tulany przyjął Podlasiaka z miną zafasowaną:

— Nowa trudność, panie doktorze! Jak panu wiadomo, sprawa pańska przy mem skromnym poparciu (wyraz twarzy Tulanego przeoczył owej „skromności“; Podlasiak zlekka się skłonił) szczęśliwie ominęła wiele przeszkód, przebrnęła przez cały szereg ministerstw i urzędów, które musiały wydać opinie, decyzje aprobaty, zaświadczenia, musiały przyjmować do wiadomości, do ewidencji, do przychylnego rozpatrzenia, do kompetentnego załatwienia i do wielu innych rzeczy.

— Tak, pamiętam całą tę drogę krzywą mojej sprawy.

— Zapewniam pana, że ta sprawa posuwała się wyjątkowo szybko, jak po maśle. Mogłbym przytoczyć cały szereg spraw, które wpłynęły do dziennika urzędu o całe lata wcześniej, a nie są dotychczas tak zaawansowane.

— Pan dyrektor wspominał coś o nowej trudności...

— Tak, niestety. Akta sprawy, w myśl okólnika L. 6428 z roku ubiegłego oraz rozporządzenia o normalnym załatwianiu papierów urzędowych w brzmieniu nadanem przez uzupełnienie dopełniające z któregoś tam lipca roku poprzedniego, były wysłane dla ostatecznego przejrzania oraz „ewentualnej korelacji“ do prezydium Rady Ministrów. Otóż kompetentny referent tamtejszy orzekł, że sprawa pańska nie może być załatwiona przy obecnie obowiązującym prawodawstwie, gdyż w tem właśnie miejscu prawodawstwo posiada dotkliwą lukę, którą pierwaj należy załatać w drodze ustawy.

— Przepraszam bardzo, ale niezbyt rozumiem, co może mieć referent Rady Ministrów do mojej sprawy?

— Jaki co? tam są ludzie wszechwiedzący! Każdy referent prezydium Rady Ministrów zna się na każdej sprawie daleko lepiej, niż „resortowy“ minister i wszyscy „resortowi“ urzędnicy.

Szatan zuchwalstwa i przekory opowiadał tak potulnego zazwyczaj Podlasiaka:

— Więc w takim razie poco te wszystkie „resorty“? Pokasować urzędy i ministerstwa, a wszystko wiec od razu ułatwiają ci wszechwiedzący referenci.

Tulany poczerwieniał, ale się opamiętał; przybrał ton suchy, urzędowy:

— Droga nowej ustawy jest dość długa: przeprowadzenie przez narady wewnętrzne, uzyskanie akceptacji ministra, dłuższe konsultacje międzyministerjalne, później Rada Ministrów, znów najrozmaitsze uzgadniania, znów Rada Ministrów. Przy sprzyjających okolicznościach, gdy nikomu nie zależy na pogrzebieniu go, projekt dobrze wreszcie do Sejmu. Tam trzykrotne czytania na różnych komisjach i na plenum, jeżeli referent projektu wprost nie zapomni o nim; następnie taka sama procedura w Senacie i jeszcze raz w Sejmie. A potem kancelarja Sejmu, kancelarja cywilna i wreszcie rafa najgroźniejsza — referent w prezydium Rady Ministrów.

Przed czymś Podlasiaka otwierała się przepaść:

— Któż to przeżyje wszystko!

— Młody pan jest jeszcze, doktorze możebyś pan i przyżył. Gorzej, że projekt takiej ustawy nigdy nie będzie opracowany.

— Dlaczego?

— Cztery ministerstwa i trzy urzędy samodzielnie wiodą spór kompetencyjny o to, do kogo w razie czego należałoby opracowanie projektu.

Podlasiakowi ręce opadły; przypom-

List z Łodzi.

Z deszczu pod rynną. — Czyszczenie. — 1905 rok w powtórzeniu. — Kara za zdradę. — Kto robi komuna. — Żydy między sobą.

Od szeregu tygodni, a nawet inieściecy, trwająca akcja podwyżkowa robotników przemysłu włókienniczego uwieczniona została powodzeniem. Dzięki odpowiedniemu stanowisku p. premiera Bartila podwyżka 12%-wa płac robotniczych w Łodzi została przeprowadzona. I groźba strajku w przemyśle włókienniczym minęła, natomiast — wyłoniła się chmura zgola, w obecnych nawet warunkach, nieoczekiwana. Oto jedna z największych firm, Tow. Akc. J. K. Poznanski, wkrótce po zakończeniu rokowań o podwyżkę oznajmiła, że — wobec zlej konjunktury na rynku wyrobów bawełnianych, zmuszona jest unieruchomić część zakładów i poważną ilość personelu zwolnić z pracy. A zatem — zamiast bezrobocia z własnej woli, bezrobocie z wyższej, a smutnej konieczności. Strajk w przemyśle włókienniczym jest zażegnany, grozi mu raczej — jak już wspomniałem — bezrobocie, spowodowane rozszerzającym się powoli a uciążliwie zastojem. Natomiast, jeśli idzie o inne zawody, inne gałęzie przemysłu łódzkiego, gdzie zarobki nie zostały dotychczas objęte podwyżką na wieść o „zwycięstwie“ włókienniczy zagotowało się formalnie. Obecnie żądają podwyżki, grożąc zdecydowanie strajkiem i to robotnicy miejscy, zakładów użyteczności publicznej, robotnicy w drobny przemyśle.

Od chwili wypadków majowych życie polityczne miasta wchodzi w odrębną fazę. Wyraża się to w zupełnie innych, niż przedtem tryzema jeszcze miesiącami wynikach wieców, zwoływanych co czas pewien przez P. P. S.

Ostatnie wiece P. P. S. jakie miały miejsce w Łodzi, w Rudzie Pabjanickiej i w Pabjanicach, skończyły się bijatyką, sprowokowaną przez t. zw. niezależnych socjalistów (braci mlecznych komunistów). Podczas wiecu na Wodnym Rynku, w Łodzi, policja interwenjowała z bagnietami nasadzonymi na karabiny, z trudem rozdzielałając walczących.

Na marginesie tych zajęć jedno z lewicowych pism łódzkich stwierdza, że sytuacja z tej strony przedstawia się podobnie, jak w roku 1905, kiedy to również miały miejsce walki bratobójcze.

Edmund Bart.

Wynalazek Dra Podlasiaka

Nowela fantastyczna.

(Ciąg dalszy)

Wreszcie wręczyli dozorca domu klucze od zamkniętego staramie mieszkania i pojechali na Marymont.

W pracowni Podlasiak nastawił maszynę. Nie miał on wcale wyliczonego strachu na Montecatini, choć o tem zapewniał Opoczynskiego; natomiast wycołował wprost przez środek kuli ziemskiej na wyspę koralową jednego z archipelagów Polinezji. Tam to umyślił wystrzelić radcę Opoczynskiego, by zemścić się na tym przedstawicielu urzędu za działalność tego urzędu wogóle a za osobiste jego nieustanne ruszanie szczęką w szczególności.

Palmy, rzadkim laskiem porastające pierścieni ładu wyspy koralowej, o świecie zdumionie ujrzali wielkiego ptaka, sfruwającego z wysokości.

Był to radca Opoczynski we własnej swej osobie; z niemiejszem zdumieniem spoglądał on z góry na zupełnie mu nieznaną okolice; Montecatini znał przecie z lat ubiegłych.

Dziwiło także radcę, że w Warszawie było dość jeszcze wczesne południe, podczas gdy tu spadał w mrok, oznaczający świt lub wieczór. Przyszło mu do głowy, że jednak maszyna Podlasiaka nie działa w tempie tak szybkim, jak zapewniał wynalazca. Nie przychodziło Opoczynskiemu na myśl, że mógł się znaleźć na innej półkuli.

Zniżając lot swój coraz bardziej, chlupnął nareszcie radca w wodę jeziora wewnętrznego, które utartym na wyspach koralowych zwyczajem zajmowało środek wyspy. Szczęściem woda była płytka, ledwie po kolana.

niał sobie, co słyszał o sporach kompetencyjnych.

— Więc zadnej niema nadziei...

Tulany ręce rozłożył:

— Niestety, nie chcę i nie mogę ludzi pana.

Podlasiak wyszedł z gabinetu Tulanego ogłuszony. Położenie jego istotnie było fatalne: fundusze, z których żył dotychczas, były na wyczerpaniu, o podstawie jakiegokolwiek w okresie wzmoczonego zastoju i braku pracy ani myśleć. Sprzedaż wynalazku mogła go uczynić bogatym, ale jak na złość nie mógł otrzymać patentu. Wtajemniczyć zaś kogośkolwiek w zasady wynalazku przed uzyskaniem patentu — znaczyłoby wprost zmarować wynalazek pod względem finansowym, gdyż jak wiele wynalazków epokowych, tak i ten w swej istocie był niezmiernie prosty i niezwłocznie stałby się dostępnym dla wszystkich bez jakiegokolwiek poważniejszej korzyści dla wynalazcy.

Zresztą Podlasiak z histerycznym uporem nie chciał wtajemniczyć nikogo przed otrzymaniem patentu.

Pozostawała droga prosta i pewna: zwrócić się do kogo z wybitnych polityków czy też do której z bardziej wpływowych partii politycznych, jakie w swoim czasie chciały nabyć wynalazek, i zobowiązać się do sprzedaży im patentu zaraz po uzyskaniu go. Przy energicznej protekcji politycznej luka w prawodawstwie zataraby się, referent przydzielny rozwiadby się w uniezonych ukołnach i patent w ciągu paru dni znalazłby się w rękach może nie Podlasiaka, ale przynajmniej w rękach protektorów, którzyby za to zapłacili częściowo okazaną protekcją, częściowo pieniędzmi.

O tej drodze Podlasiak niestety nie wiedział, gdyż jak wiadomo nie rozumiał się na arkanach polityki, a stosunki z Dojda uległy zerwaniu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Sanacja finansowa Wolnego Miasta Gdańska

Sanacja finansowa jest obecnie chyba najaktualniejszym i najczęściej wertywanym tematem prac różnych władz naczelnych w poszczególnych krajach. Prace sanacyjne stały się niestety koniecznością także na terenie W. M. Gdańska. Gdańsk w swej zależności dalekoidącej od życia gospodarczego swego otoczenia, nie mógł pozostać niekniętym w okresie powstającego w Europie kryzysu. Przepominają się w tej łączności niektóre chętelne głosy prasy gdańskiej niemieckiej, która kilkakrotnie podkreślała w przesadny sposób trudności finansowe Polski i zarazem dodawała różowo zabarwiony opis rzekomo niewyruszonego stanu finansów gdańskich.

Zapomniano zazwyczaj podkreślić fakt niezmiernie ważny, że wielkie dochody z ceł polskich i różne inne wpływy osiągane dzięki łączności gospodarczej z Polską tylko trzymały gdańskie finanse nad wodą. Wystarczyła jedna zmiana w stosunkach, żeby wywrócić budżet gdański z równowagi. Gdy bowiem dochody z ceł się zmniejszyły i przesilenie gospodarcze w Polsce przeszło w stadium ostrzejsze, nadwyżka w budżecie gdańskim zamieniła się na deficyt. Należy więc na podstawie obecnych doświadczeń stwierdzić, że finanse Wolnego Miasta nie stoją absolutnie na własnych nogach.

Zaczął się więc poszukiwanie dróg wyjścia. Program sanacyjny obecnego senatu gdańskiego został może najtreściwiej ujęty w uchwale najważniejszej frakcji senackiej, tj. socjalistów, którzy pragną podwyższyć dochody przez monopole i rokowania celne z Polską, oraz zaprowadzić dalekoidące oszczędności przez obniżenie płac do poziomu urzędników w Rzeszy oraz przez poważną redukcję liczby urzędników i zasadniczą reorganizację aparatu urzędniczego.

Inicjatywa socjalistów już doznała poparcia sejmiku gdańskiego, który uchwalił dzięki pomocy grupy posłów polskich ustawę przygotowującą monopol tytoniowy. W ten sposób program sanacyjno-skarbowy Wolnego Miasta Gdańska wszedł już w stadium realizacji w punkcie pierwszym dotyczącym monopolów. Jest wprawdzie od uchwalenia ustawy przygotowującej monopol do samego wprowadzenia w życie niepopularnego tego źródła dochodów skarbowych jeszcze daleko. Poza to sam monopol tytoniowy nie wystarczy absolutnie. Przewidywane są monopole dalsze, by tylko wspomnieć o spirytusie i zapalkach. Dochód mogący stąd być uzyskany dla skarbu gdańskiego nie wystarczy jednak ani w przybliżeniu na pokrycie deficytu w budżecie gdańskim, który dochodzi obecnie do 15 milionów.

Źródła te dochodowe muszą być uruchomione dla Wolnego Miasta, jeżeli ono ma żyć i się rozwijać normalnie. Jest to konieczność nieodzowna. Dlatego też Polacy w sejmie gdańskim, aczkolwiek nie zachwyceni absolutnie jako konsumenci monopolu tytoniowym zdecydowali się głosować za ustawą senatu o monopolu. W ten sposób przedstawiciele sejmowi mniejszości narodowej polskiej na terenie Wolnego Miasta Gdańska przeważając szale na korzyść otwarcia nowego tego źródła dochodu dla skarbu Wolnego Miasta wykazali więcej zrozumienia dla tego rodzaju konieczności państwowej oraz więcej patriotyzmu niż opozycja prawicowa niemiecka w sejmie gdańskim. Nauka z tego taka, że nacjonalizm niemiecki jest gotów doprowadzić Gdańsk porażki do upadku i ruiny, by tylko partyjne i polityczne względy na Prusy i Niemcy wyszły na tem jak najlepiej. Polacy — Gdańczanie zaś głosowali za ustawą monopolową z czysto gdańskiego punktu widzenia, chociaż wiedzieli, że skarbu polski na tem straci poważne sumy.

Rokowania z Polską mają być drugim źródłem sanacyjnym dla Gdańska. Z dochodów celnych chciałby Gdańsk podreperować swój budżet o kilka milionów guldenów. Jego aparat administracyjny. Wszyscy Gdańczanie płacący podatki do kas Wolnego Miasta wiedzą dokładnie, że Iwja część tych wpływów pochłania zbyt liczny sztab urzędników i urzędów Wolnego Miasta. Jest to prawdziwy po-

lip tysiaccamienny wysysający soki żywotne z wątlęgo ciała gospodarczego Wolnego Miasta. Trzeba czemprędzej hydrze tej inflacyjnej uciążliwej części Ibw. Przedewszystkiem należy odprawić żywioły te urzędnicze, które nie są na serio związane z interesami gdańskimi. A pensje pozostałych muszą się pomału dostosować do poziomu płac przyjętego w innych krajach. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ze względów politycznych cyfrowo rozdmuchano aparat urzędniczy do śmiesznych, a bardzo kosztownych rozmiarów i płacono za wysokie pensje. Względy te polityczne są naiwne, gdyż Gdańskowi nikt ani nie grozi. Niepotrzebne są te pieniądze na grupę policyjną tych rozmiarów. Któż to słyszał przed wojną, żeby policjantów setkami umieszczano w przedmieściach i Gdańsku samym.

Jeżeli kto, to Gdańsk nie powinien bawić się w militarystyczne zabawki, gdyż nawet większa armia urzędnicza niż ją ma Gdańsk, nie byłaby jeszcze poważną armją. A wszyscy ci ludzie zbyt

dużo kosztują pieniędzy. Tak samo w cie, na poczcie, w senacie i oddziałach jego zbyt dużo posiada Gdańsk pracowników. Liczba urzędników przekracza także cyfrę normalną. Na tak małym obszarze jak Wolnego Miasta stanowczo administracja może być prostsza i tańsza. Sądymy też, że właśnie wyższych urzędników o bardzo wysokich pensjach w Wolnem Mieście zbyt jest dużo.

Sprawa cała jest dla stronnictw niemieckich w Gdańsku wysoce drażliwa i nieprzyjemna. Nacjonaści będą chcieli z niepopularności tych planów sanacyjnych stronnictw senackich bić dla siebie kapitał demagogiczno-partyjny i polityczny. Podziwiamy dla tego inicjatywę stronnictw senackich, a zwłaszcza socjalistów. Ale ludność prędzej czy później przejrzy, że nawet bolesne operacje na interesach osobistych muszą być przeprowadzone, jeżeli organizm cały Wolnego Miasta ma finansowo i gospodarczo wyzdrowieć. Sanacji stosunków zaś życzą Gdańskowi wszyscy jego dobrzy obywatele, a nawet i obcy.

W. G.

Niestłuchana bójka w sali dancinowej.

Akademik spoliczkowany przez oficera i na odwrót. — Buteiką szampana w głowę.

Kraków (AW). Donoszą tu z Zakopanego o niebywałym skandalu, jaki wywnikł w znanej w Zakopanem kawiarni Tatrzańskiej. Około godz. 3-ej w nocy na sali dancinowej wywiązał się zatarg pomiędzy jednym z poruczników, a akademikiem ze Lwowa. Spoliczkowany przez porucznika akademik odpowiedział policzkiem, na co porucznik rzucił weń flaszką szampana, która zraniła akademika w głowę. Za zakrawionym akademikiem ujeli się jego koledzy, po stronie zaś porucznika stanęło kilka osób wojskowych i cywilnych. Rozpo-

częła się formalna bójka pięściami, butelkami, krzesłami, a nawet stołami. Interwencja obecnych na sali policjantów nie mogła rozdzielić walczących stron. W rezultacie wszyscy niemal goście bili się pomiędzy sobą, przychem wobec zgaszania części światła trudno już było się zorientować, kto z kim się bije. Kres tej batalji położyło przybycie grupy policjantów, którzy ukrótili walkę odprawiając około 30 osób cywilnych i wojskowych do komisariatu. Dochodzenie prowadzi policja i żandarmerja wojskowa.

Napad komunistów na policję.

Powszechną sensację wywołał w Wilnie zuchwały napad komunistów na konwój policyjny. Fakt ten zdarzył się w białych dniach na placu Lukiskim. Na konwój policyjny, eskortujący kilku więźniów politycznych na rozprawę sądową, natarła bojówka komunistyczna. Wołec przeważających sił napastników, policja zawróciła w stronę więzienia. gdzie jednak

oczekiwała druga grupa komunistów, również gotowa do walki. Byłoby doszło do rozlewu krwi, ale w porę zjawiła się policja konna, zaalarmowana telefonicznie. Szarża konna rozprędziła tłum komunistów. Więźniów odprowadzono do cel. Aresztowano przytem kilka osób, między niemi znanych działaczy komunistycznych, Szapirę i Ryfina.

Z ogólnosłowiańskiego wielkiego zlotu sokołów w Pradze.

W niedzielę, dnia 4 lipca rozpoczęły się w Pradze główne uroczystości 8-go ogólnosłowiańskiego zlotu sokołów, na który przyjechało do Pragi około pół miliona osób z całej republiki czechosłowackiej, 150.000 sokołów i sokolic i mnóstwo gości zagranicznych z całego niemal świata.

Od wczesnego rana zalewały Pragę tysiące sokołów i sokolic, oraz niezliczone rzesze publiczności, napelniając ulice miasta ruchem i gwarem. Nieprzejrzane tłumy zdążają przez miasto na obrzyny, specjalnie dla zlotu wybudowany stadion. Z ilości sprzedanych biletów wynika, iż popisem sokołów przyglądać się będzie 675.000 widzów.

Próbne ćwiczenia ranne skończyły się po godz. 11-tej.

O godz. 2-ej po południu rozpoczęły się główne ćwiczenia.

Punktualnie o godz. 2-ej wchodzi do loży na trybunie wykwinny starzec w białym letnim ubraniu. Zrywa się burza oklasków i gromkie, długo niemilkające okrzyki; to publiczność wita prezydenta Masaryka. Przy dźwiękach orkiestry wkraczają na boisko zastępy sokołów i sokolic z prowincji wschodnio-czeskiej, których ćwiczenia poprzedzają właściwy program głównych uroczystości. Ich ćwiczenia wykonane pod każdym względem wzorowo, porwały dosłownie rozentuzjowaną publiczność. Pomimo iż na horyzoncie zbierają się groźne chmury, niema końca oklaskom i okrzykom. Oddziały wschodnio-czeskie odchodzą z boiska, a z kolei przychodzą „starzy sokoli”, po większej części już siwi, w tradycyjnych czerwonych koszulach a la Garibaldi, w brunatnych spodniach i wysokich butach. W tej samej

chwili zrywa się gwałtowna burza; spada ulewny deszcz z gradem, — ale starzych, dzielnych sokołów to nie zraza: 5.000 siwych, zasłużonych pionierów idei sokołkiej wykonują z temperamentem i godną podziwu sprężystością efektywne ćwiczenia wolne.

Podczas przerwy wylatuje ze stadionu 2.000 gołębi pocztowych, które po całej republice roznieśli wiadomość, że rozpoczął się 8-my ogólnosłowiański zlot sokołów.

Tymczasem deszcz ustał. Na boisko wkracza 14.400 sokolic w białych bluzkach, krótkich granatowych sukienkach i z czerwonymi zawojami na głowie. Przy dźwiękach muzyki rozpoczynają się ćwiczenia. Pod wzorowem kierownictwem zasłużonej naczelniczki Malej z niebywałą precyzją i iście kobiecą gracją wykonały sokolicie cały szereg pięknych i nad wyraz efektywnych obrazów ćwiczeń wolnych. Punktem kulminacyjnym tych ćwiczeń był obraz ostatni, w którym sokolicie, robiąc kilka stylizowanych kroków tanecznych do przodu, po chwili znów się cofają, a 29.000 białych rączek śpiewa porywającą symfonię sokołkiej karności i sokolego zdrowia.

Zkolei następowały ćwiczenia sokołów. Pewnym sprężystym krokiem wkraczają na boisko i szybko się ustawiają. Po chwili wznosi 14.400 sokołów prawicę do góry, a z 14.400 piersi rozbrzmiewa potężny okrzyk: „Ojczyźnie cześć!”.

Nie można sobie zaiste wyobrazić bardziej imponującego obrazu! Z niebywałą precyzją i temperamentem, ze zdumiewającą sprężystością wykonują sokolicie wspaniałe ćwiczenia wolne.

Na zakończenie wykonano żywe obrazki, symbolizujące miasto Pilzno, jako „miasto słońca”.

Do wszystkich kół śpiewackich I Okręgu Nadwiślańskiego.

Zjazd kół śpiewackich okręgu nadwiślańskiego odbędzie się **1 sierpnia 1926 r. w Chelmży**, połączony z poświęceniem sztandaru Tow. Śpiew. „Echo”. Program zjazdu:

Godz. 7 rano pobudka godz. 8.30 rano zbiórka w „Concordji”, godz. 9.10 rano próba połączonych chórów, skąd pochód o godzinie 10.15 do fary na nabożeństwo. Po nabożeństwie pochód na Rynek, gdzie nastąpi otwarcie zjazdu, wbijanie gwoździ pamiątkowych i podpisy połączonych chórów. — Do godz. 3.30 przerwa obiadowa. — Godz. 4 popoł. śpiewy o nagrody chórów mieszanych, męskich i żeńskich, należących do okręgu i chórów jako goście przybyłych. Zakończy wspólna wieczornica.

Ponieważ nie wszystkie koła nadesłały odpowiedź, czy wezmą udział w zjeździe, prosimy najdalej do 15 lipca oświadczyć się w tym kierunku i podać pieśń konkursową, którą koło będzie śpiewać na zjeździe. — Zaznaczamy, że zjazd tegoroczny wzbudził wielkie zainteresowanie i już obecnie bardzo wielka ilość uczestników zgłosiła swój udział. — Koła, nie mogące brać udziału, uprasza się o wystanie delegacji. — Cześć pieśni!

Zarząd kół śpiewackich I okręgu nadwiślańskiego.

Prezes: J. Ratajski.

Sekretarz: T. Chęciński.

Aresztowanie czwartego dyrektora Wileńskiego Banku.

W związku z likwidacją wileńskiego Banku rolniczo-przemysłowego, aresztowany został czwarty dyrektor banku, Rozwadowski. Zwolnienie jego ma nastąpić po złożeniu kaucji w sumie 100 000 złotych. Zwolnieni zostali również za kaucją: prezes Rady nadzorczej Jankowski, za kaucją 10 000 zł, oraz dyrektorowie Ciciński, Koziel - Polewski, za kaucją każdy po 50 000 złotych.

Skandal z żoną skazanego prokuratora Hurczyka.

Dziś w nocy, z rozporządzenia władz sądowych aresztowana została żona b. podprokuratora Hurczyka, skazanego w głośnym procesie o nadużycia depozytami sądowymi. W dniu wczorajszym pani Hurczynowa usiłowała z wyraźnym zamachem na życie prokuratora Szcimmana, który oskarżał Hurczyka, kilkakrotnie nawiedzić jego mieszkanie. A gdy męża jej odwozono do więzienia, rzuciła się pod samochód. Została jednak uratowana i zatrzymana w policji, a następnie aresztowana. W dniu dzisiejszym po dokonaniu u niej rewizji i nie znalezieniu żadnych kompromitujących dokumentów, została wypuszczona na wolność.

Cziczereń przyjedzie do Warszawy.

Mimo zaprzeczeń uchodzi za rzecz bardzo prawdopodobną, iż Cziczereń w końcu sierpnia odwiedzi Warszawę, Paryż i Rzym. W każdym wyadku odbędzie on podróż określoną tutaj jako „kuracyjna”. Według pogłosek nawiąże on w czasie swojej sierpniowej wycieczki kontakt z rządami Polski, Francji i Włoch dla nawiązania rokowań o sojusz kontynentalny.

Rezolucja posła Kwiatkowskiego i Puchalki w sprawie ubezpieczeń.

Sejm wzywa rząd do powzięcia natchmiast wszelkich kroków, by sumy należne Polsce z tytułu ubezpieczeń społecznych w Niemczech zostały jaknajprędzej odzyskane, a w międzyczasie bez przerwy wypłacano wsparcie obywatelom polskim w woj. śląskiem, mającym prawo do rent z tytułu wkładek do tychże ubezpieczeń wpłaconych.

Polskie nazwy ulic w Pradze.

Warszawa. (Tel. wł.). Burmistrz m. Pragi, Baxa, zawiadomił prezydenta m. Warszawy, że celem wyrażenia głębokiej sympatii do Polski władze miejskie Pragi uchwaliły przemianować ul. Czekałowskię na ul. Polską, a ul. Kollarową na ul. Warszawską.

Z PROWINCJI.

Koronowo.

Wystawa szkoły powszechnej i dokształcającej.
 Na zakończenie roku szkolnego urządzono przy szkole katolickiej wystawę prac dzieci szkolnych. W jednej z sal pomieszczono prace ręczne dzieci i rysunki szkoły dokształcającej, w drugiej rysunki szkoły powszechnej i roboty kobiece. Wchodzącego do sali uderzał śliczny widok rozwieszonych rysunków, terminatorów poszczególnych rzemieślni. Zwracają uwagę śliczne prace ucznia malarstwa Bellera, przedstawiające widoki Koronowa, Poznania, Krakowa, Sandomierza, Lublina i wiele in. Czyż to nie rozkosz patrzeć na tak doskonałe prace samouka.

Mimo, że w szkole brak narzędzi, brak materiału i brak należytej pomocy materialnej ze strony miasta, wystawa była bardzo bogata. Okazała przedstawiała się dziełem introligatorskim, godnym uwagi wyroby z rafi koralowej. W drugiej sali były rozmieszczone robotki kobiece i rysunki szkoły powszechnej. Dziewczęta pod kierunkiem p. Szeferówny wykonywały poduszki, pończochy, rękawiczki, ręczniki, serwetki i inne prace.

Zwiedzający mogli podziwiać piękne prace rysunkowe dzieci szkoły powszechnej pod kierunkiem p. Olszewskiego. Wystawę zwiedzało dużo ludzi. Nawet szkoły z okolicznych wsi zainteresowały się pracą swych współkolegów.

Trzemeszno.

Nieszczęśliwy wypadek. Dnia 28-go ub. m. p. Nadolny, właściciel składu rowerów remontując dach swego domu, spadł na ziemię. Stan jego jest bardzo groźny. Pierwszej pomocy udzielił mu miejscowy lekarz p. dr. Drecki.

Zabawa Robotników. Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich w Trzemesznie urządziło zabawę letnią w ogrodzie p. Przewoźnego dnia 4 bm. Po koncercie były śpiewy, deklamacja, rozdanie nagród. Zabawa w ogrodzie przeciągnęła się do godz. 10-iej, potem odbyła się w sali p. Przewoźnego zabawa taneczna.

Pożar. Dnia 4 bm. w nocy około godz. 11-iej wybuchł pożar. Zapalił się dom p. Piótoraka. Tutajsza Straż Pożarna ugasiła ogień, zagrażający już innym domom, z powodu zbyt dużego wiatru. Spaliła się tylko górna część domu. Zachodzi podejrzenie, że działała tu zbrodnicza ręka. Śledztwo w toku.

Kradzież. Dnia 5 bm. w nocy wtargnęli do mieszkania ogrodnika p. Adamskiego nieznani sprawcy, którzy zdołali unieść za sobą 1.100 zł. gotówki. Zachodzi w tym wypadku podejrzenie, że musieli tu działać jacyś bliscy złodzieje, obznajmieni ze stosunkami. Śledztwo w toku. Policja jest już na tropie złodziei.

TRZEMESZNO. (25-lecie.) Należy powinszować p. Augustowi Filatowiczowi, który w tych dniach obchodził swój jubileusz 25-lecia pracy zawodowej w naszym gimnazjum trzemeszeńskim jako profesor.

Ponieważ dzień ten zbiegał się z 25-leciem pożytku małżeńskiego szan. profesora, z jego małżonką Klarą, z Blochow, — redakcja nasza zasłała jubilatomu życzenia — ad multos annos!

WYLATOWO. (Zabawa Robotników.) Dnia 4 bm. odbyła się zabawa letnia Kat. Tow. Robotników P. w Wyłatowie. Podczas zabawy przygrywała orkiestra Tow. Rob. z Trzemeszna. Zabawa odbyła się w skromnych ramach, lecz wesoło.

RYCZYWOŁ. (500-letni jubileusz miasta.) Miasto nasze obchodzi dnia 8. sierpnia br., rocznicę 500-letniego istnienia swego. Obywatele, świadomi ważności tej uroczystości, zastanawiają się poważnie nad sposobem obchodzenia rocznicy i przygotowują się, aby dzień ten godnie w odrodzonej Polsce wypadł. Dla uświetnienia dnia tego, odbędzie się zlot sokołów okręgu rogozińskiego.

STRZELNO. W niedzielę, 27. ub. m. odbył się w sali p. Grześkowiaka koncert. Debiutował 7-letni skrzypek Sławomir Szczepaniak z Bydgoszczy. Mimo, że w dniu tym dwa towarzystwa wyjechały na zabawy w okolicy Strzelna, sala była zapełniona słuchaczami. Koncert udał się świetnie. Sławomir grał na swój wiek bardzo dobrze nadspodziewanie. Chłopiec widocznie ma niezwykły talent do muzyki, który rodzice powinni dalej rozwijać, a chłopiec napewno dojdzie do sławy.

SKÓRCZA. (Nowy naczelnik gminy.) Sołtysiem gminy Skórcza wybrany został p. Jan Grzankowski z Tczewa, urzędnik Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy. Pan Grzankowski bierze wybitny udział w pracach społecznych w Tczewie, jest członkiem różnych organizacji narodowych i ma opinie zdolnego i wytrwałego organizatora, sumiennego, energicznego urzędnika, uczciwego człowieka, a przede wszystkim czystego Polaka i patriotę. Jego pracowitość i obowiązkowość jest tu ogólnie znana.

KOSTRZYŃ. Tow. Powstańców i Wojaków Im. Ks. J. Poniatowskiego w Kostrzynie urządziła w niedzielę, dnia 18 lipca b. r., uroczystość poświęcenia sztandaru. O godz. 9 rano msza św. połowa na rynku, potem wręczenie krzyży związkowych i defilada. O godz. 11-iej zebranie uroczystościowe i wbijanie gwóźdź. O godz. 1.30 wymarsz do parku pałacowego hr. Ign. Mielżyńskiego do lwna na koncert i zabawę. Poleca się poprzeć ideę Tow. Powstańców.

POZNAN. Ku uczczeniu 150-lecia niepodległości Stanów Zjednoczonych odbył się w Poznaniu, podobnie jak i w całej Polsce, uroczysty obchód, który uświetnił obecnością pierwszy sekretarz poselstwa amerykańskiego w Warszawie, Hubbard, delegowany w tym celu przez posła amerykańskiego. Po nabożeństwie w kościele farym, odprawionem przez ks. prałata Stychla, w którym uczestniczyli przedstawiciele władz oraz reprezentant Stanów Zjednoczonych, nastąpiło uroczyste przemianowanie ogrodu botanicznego na park im. Prezydenta Wilsona. W parku ustawiono dla upamiętnienia tego faktu duży kamień z płytą spiszową, odlaną z części pomników Bismarka i Wilhelma II, które stały dawniej w Poznaniu. Na płycie umieszczono odpowiedni napis.

SZAMOCIN. Zabawa parafjalna. W dniu 29 ub. mies. odbyła się zabawa parafjalna, połączona z zabawą dzieci szkolnych, z dość obfitym programem. Z towarzyszących brali udział w zabawie Sokół, Powstańcy i śpiew. W parku odbyły się występy dzieci z ochronki, wolne ćwiczenia dziewcząt szkolnych, wyciągi i gry chłopców. Działwa śpiewała pod batutą nauczyciela p. Wawrzyńca. Śpiew wypadł bardzo dobrze, za co młodymi śpiewaków darzono oklaskami. Panie z Tow. św. Wincentego a Paulo ugosiły działwę kawą i ciastkami. Miejsce Towarzystwo Śpiewu odśpiewało kilka pieśni i to: na chór mieszany, żeński i męski. O godzinie 8 wiecz. wrócono znów do miasta. Po chód stanął przed salą Concordia, gdzie ks. prob. Mrotek dziękował wszystkim uczestnikom za współudział, poczem dzieci rozeszły się do domu, a starsi puścili się w ochotce tany, które trwały do białego rana. Czysty zysk z tej zabawy przeznaczono na budowę ołtarza.

Rawicz.

O powiat strzeziński.

Wiadomość, umieszczona w „Dz. Bydg.“ o skasowaniu powiatu strzezińskiego zupełnie słusznie niepokoi sfery kupieckie miast Strzelna. Z opinia sfer tych należy się liczyć mianowicie przyczyną, gdyż obywatele, którzy płacą na rzecz Skarbu podatki, mają także prawo do obrony swych interesów. Przez przydział całego powiatu strzezińskiego do inowrocławskiego utrudni się więcej już i tak trudne życie mieszkańcom miejscowości takich, które nawet z dojazdem do Strzelna mają trudności. Korzyści dla skarbu państwa będą minimalne. Pewna ilość urzędów i urzędników pozostanie z pewnością ze względu na rozległość powiatu na miejscu n. p. Inspektorat Szkolny, Sąd, Kasa Chorych, filja Powiatowej Kasy Oszczędności i t. d. Starostwo n. p. powiatu inowrocławskiego przejmie z pewnością urzędników Starostwa strzezińskiego na swój etat, aby powierzyć im dalsze prowadzenie spraw, dotyczących powiatu strzezińskiego. Jedynym zyskiem dla skarbu będą pobory starosty i w tym wypadku kierownika Starostwa.

Aby nie opłacać dwóch urzędników tam, gdzie może pracować jeden załatwić, powinny mianowicie czynniki już dawno powierzyć Starostwo osobie energicznej, która zajmie się administracją powiatu i mającą dłuższą działalność w tym kierunku zapewnioną, pokieruje sprawą powiatu na pomyślne dla niego drogi, czego nawet najdzielniejszy kierownik przy najlepszych chęciach sprawić nie potrafił, ponieważ nie rozważając się należycie w działalności, już znów opuszcza powiat. W ten sposób uzyska powiat gospodarza, który w razie potrzeby przeciwstawi się zakusom czynników, dążących do powiększenia granic swego powiatu kosztem powiatu strzezińskiego.

Zamiast skasowania powiatu można część bardzo rozległego powiatu słuckiego przyłączyć do strzezińskiego, czego się nawet mieszkańcy tego powiatu na łamach „Dziennika Bydgoskiego“ domagali. Dobrobyt obywateli bowiem przyczynia się do dobrobytu danego państwa. Tyle pod rozwagę mianowicie czynników, — (Cała ta korespondencja rzeczywiście słusznie wywołująca uwagę i jest zgodna z prawdą i mianowicie czynniki powinny uwzględnić potrzebę większej ilości obywateli, którzy pragną swego dobrobytu, a który niepodzielnie jest dobrobytem całego państwa. Powiat słucki jest pozostałością przedwojennych czasów, które się zmieniają i z tej racji dla obywateli tego powiatu strzezińskiego kosztem powiatu słuckiego mianowicie władzom powinno na tem, aby te wszystkie niedogodności, pozostałe z dawniejszych czasów, usunąć, a ten byłby kordon graniczny rosyjsko-niemiecki raz nareszcie znieść na zawsze i złożyć go przez rozszerzenie powiatu strzezińskiego kosztem powiatu słuckiego. — Red.)

Godzinki. owe prastare, szczeropolskie nabożeństwo, które w naszej Polsce, — jak ona duża i szeroka — rozbrzmiewa po kościołach, chatkach i warsztatach, zaprowadził też w rawickiej farze nasz powszechnie szanowany i uwielbiany wikary, ks. Skórnicki, kapłan, wedle serca Bożego, prawdziwie dobry pasterz.

Lud polski, idąc śladem swych dziadów, i pradziadów, a szczególnie ten, co to długie, długie lata strawił na obczyźnie, tam hen daleko od swoich, z nabożeństwem modlił się, śpiewając:

Niech żyją nasze żony i dzieci,
 Co w domu tęsknią za nami
 Sivi ojcowie, i stare matki,
 Co nas zegnali ze łzami;

Niech żyje nasza wioska rodzima,
 I polski las, polska niwa,
 Gdzie zeszła młodość nasza niewinna,
 Młodość swobodna, szczęśliwa.

Ten też lud wypełniał w czasie tej świętej ofiary świątynię naszą, po brzegi tak, że nieraz liczne zastępy pobożnych musiały stać przed bramą kościelną pod gołym niebem.

I ten też lud, polsko-katolicki, którego parafia nasza liczy zgórą osiem tysięcy, był i jest gorliwym czcicielem Królowej Korony Polskiej, tak w kraju, jak na obczyźnie, ten lud polski, który ze łza w oku błagał Tę Matkę miłosierdzia w czasie ciężkiej niewoli i niedoli naszej. Zmień nasz los srogi, Matko jedyna, Wróc nam kraj drogi, Salve Regina.

Ten i tu na tej odwiecznej polskiej ziemi rawickiej — teraz w wolnej Polsce śpiewał przy towarzyszeniu organ z pełnych piersi:

Zawitaj Pani świata, niebieska królowa,
 Witaj Panno nad Panny, gwiazdo porankowa.
 Ogrozna czartu jesteś, w szyku obóz silny,
 Bądź chrześcijan ucieczką i port nieomylny.

A kiedy już kończył te tak za serca chwytające pienia, wiedy w głębokiej pokorze padał na kolana, rozrzuconym głosem prosił tę Matę i Opiekunkę biednych i strapionych.

Z pokonem Panno święta ofiaruję Tobie, Te pienia i modlitwy, ku Twej czci ożdobie. Prosząc, byś się za nami grzesznymi modliła, A przy śmierci nam słodką Marją przybyła!

I temu to ukochanemu przez lud polski nabożeństwu zwanemu powszechnie „Godzinkami“ — bo ono tak, jak pacierze kapłańskie składa się ze siedmiu części, (z jutrzni matutinum, godziny (chora) pierwszej — prima trzeciej — tertia szóstej — sexta, dziewiątej — nona, nieszpór i kompioty), położyla nagle kres nie przuka pikelhauha, lecz miejscowy proboszcz — niemiec:

Ksiądz Alfred Gumprech!

Zakazał on bowiem śpiewania godzinek na powyżej wskazanej mszy!

Czy władza kościelna na dalszą jeszcze mętę ścierpi takie i tym podobne zakusy księdza germanizatora w Rawiczu?

MORZESZCZYN w starogardzkim. (Pożar.) Dnia 24. ub. m. spłonęła szopa i stodoła p. Żurka. Ogień powstał prawdopodobnie przez nieostrożność chłopców palących papierosy.

WIECK, w starogardzkim. (Zamknięcie szkoły.) Z powodu grasującej pomiędzy działwą plonicy, zamknięto miejscową szkołę aż do odwołania.

LUBIEWICE, pod Lubiewem. Chcąc tutejszemu obywatelstwu dać jakąś godną i miłą rozrywkę, urządziła tut. szkoła wycieczkę na łękę p. Kufła gdzie bawiono się wesoło przy dźwiękach muzyki. Wieczorem młodzież pozaszkolna odegrała w miejscowej szkole sztukę pt.: „Koszyk róż“, dramat 4-aktowy. Przedstawienie udało się dobrze. Udział publiczności był bardzo liczny.

TUCHOLA. (Czyn, zasługujący na pochwałę.) W ubiegłych tygodniach zachorowało w naszym mieście kilkoro dzieci szkolnych na zapalenie ścieplej kiszki. Ostatnio zachorowała uczennica 4. klasy szkoły powszechnej Wremblówna, córka ubogiej wdowy. Nauczycielka p. Kupkowa, widząc groźny stan zdrowia swej uczennicy, zaprowadziła ją, celem zbadania do lekarza, który zalecił operację. Wiedząc, że uboga wdowa nie mogłaby pokryć kosztów operacji, posłała p. Kupkowa do sołtysa, gminy N. Tuchola, prosić o udzielenie subwencji, którą oczywiście po długim trudzie jednakże nie bez przykrości dla siebie uzyskała, tak, że dziecko w ten sam dzień wyjechało na operację. Wdzieczna matka dzisiaj opowiada wszędzie, że życie swej córki zawiąduje tylko zabiegom p. Kupkowej. Gdyby całe nauczycielstwo zrozumiało w ten sposób swoje posłannictwo, mogliśmy spokojnie patrzeć w przyszłość.

SUMIN, pow. Starogard. Uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod kościół odbyła się tu w niedzielę, 27. ub. m. Poświęcenia dokonał ks. dziekan Doering, z Kokoszków, w asystencji ks. proboszcza Hackerta, i ks. Krzyżanowskiego. Po południu urządzono w parku sumińskim zabawę ludową. Ze Starogardu przyjechało również dużo osób na tę zabawę, z której dochód przeznaczony był na budowę kościoła w Suminie.

Grudziądz.

Pomorskie Towarzystwo Opieki nad Dziećmi wysłało dnia 2 b. m. 17 dziewczynkę na 4 tygodniowy czas kuracji do Gdyni. Opiekę nad dziećmi przejął p. Szerwora. Dwa dni przedtem wysłano 15 dzieci na letnisko do Rudnika, położonego uroczu w lasku miejskim nad jeziorem; 12 skroficznych dziewczynek zażywa już kąpiele solankowych w Inowrocławiu, pozzatem ułożowano sporo wątlých dziewczynek na wsi. Organizowaniem opieki nad dziećmi zajęła się pani Kunertowa.

Znów auto przejechało dziecko. Nader częste wypadki przejechania dzieci przeważnie w nieszkolnym wieku dowodzą o braku należytej opieki rodzicielskiej. Dnia 2 b. m. w drodze przez Małe Lniska najechało auto posiadziela ziemskiego Wannowa z Hanfelda dziecko 6-letniego wyrobnika, które wybiegło na ulicę. Dziecko odsławiono tem samem autem pod opiekę lekarza Mroczyńskiego do Grudziądza.

Strajk robotników miejskich należy uważać za zlikwidowany. Natomiast złożyli robotnicy budowlani, razem około 70, pracę, ponieważ nie przyznano im 25 proc. podwyżki plac, których się dopominali; wskutek strajku stanęły prace tak w nowym domu dla urzędników, jak i w 3 wielkich domach przeznaczonych na mieszkanią dla robotników.

LNIANO. Wybory do sejmiku powiatu świeckiego w tutejszym (Ostrowite) okręgu wyborczym odbęda się w niedzielę, dnia 18 lipca b. r. Do okręgowy komisji wyborczej wpłynęły z tego okręgu dwie listy kandydatów, które uznano za ważne. W skład listy pierwszej wchodzą pp. Konst. Januszewski z Bładzimia, Józef Zborowski z Jędrzejewa, Konst. Kujawa z Lnianka, Aleksander Waśkowski z Dąbrówki, Andrzej Olejniczak z Bładzimia, Stanisław Poźwiardowski z Wnętfia, i Bolesław Śpica z Ostrowitego. W skład drugiej listy wchodzą pp.: Franciszek Esden-Tempki z Ostrowitego, Jan Jerchewicz z Zielonki, Karol Kulczyk z Mukrza, Franciszek Kukawka ze Lniana, Alojzy Chylyeński z Bładzimia, Władysław Zieliński z Jędrzejewa, Andrzej Belt ze Słępsk i Barłomiej Pstrag z Wętfia.

ŁOWIN, pod Praszczem. W ostatnim czasie wybuchła w miejscowości naszej choroba zakaźna, dyftery, która pociągnęła już za sobą wypadki śmierci. Kroki ostrożności ze strony lekarza powiatowego poczynione.

ZELGOSZCZ, pow. Starogard. Baczność Powstańcy i Wojaacy! Dnia 11 b. m. o godz. 17 odbędzie się zebranie tutejszych Powstańców i Wojaków w sali p. Poznańskiego. Omawiane będą bardzo ważne sprawy i sprawozdanie z ostatniego strzelania.

W niedzielę, dnia 25. bm. odbędzie się ostre strzelanie Powstańców i Wojaków w nadleśnictwie Drewniaczki. Zbiórka dla członków punktualnie o godz. 14. w sali posiedzeń. Wymarsz z orkiestrą do boru, gdzie będą różne gry, i strzelanie ostre o nagrodę wędrowną. Bufet na miejscu.

ZELGOSZCZ. (Ostre strzelanie i zabawa Tow. Powstańców i Wojaków.) Tow. Powstańców i Wojaków urządziło w święto Piotra i Pawła dnia 29 czerwca r. b. ostre strzelanie. Przy sprzyjającej pogodzie zebrał się bardzo licznie członkowie i goście. Wymarsz odbył się do lasu państwowego Drewniaczki przy dźwiękach orkiestry. W ostrym strzelaniu do tarczy wyszedł zwycięzcą jako król kurkowy drh. Moliński Konstany, sołtys. Po ukończeniu strzelania rozpoczęło strzelanie o nagrody. Pierwsza nagrodę otrzymał p. Przew. Powst. i Woj. Narloch Jan. drugą p. Ploszaj, trzecią p. Engler, czwartą komendant Bieliński, piątą p. Komorowski Bolesław. W lesie był bufet Tow. Powst. i Woj., także i drugi miejscowego oberżysty. Przy ślicznej pogodzie bawiono się wesoło. — Na życzenie członków i gości, aby urządzić ponownie tak miłą zabawę i wycieczkę, tut. Tow. Powst. i Woj. organizuje na niedzielę, dnia 25 lipca r. b. imprezę wycieczkową.

KLESZCZEWO, pow. kościerski. Uroczystość poświęcenie nowego kościoła odbędzie się w niedzielę 11. lipca. Wioska czyni wielkie przygotowania na ów dzień. Z dworca Pисienica, kursować będą samochody, celem przewiezienia gości.

KAMIEŃ POMORSKI. (Z targu.) Na ostatnim targu płacono za funt masła 230 zł., mendel jaj 2,20 zł. Dowóz warzyw niewystarczający, przyczem żądano i płacono ceny znacznie wyższe, niż w pobliskich miasteczkach. Pożądana byłaby konkurencja, ponieważ dotychczas przybywa na każdy targ z ogrodowizną jeden tylko ogrodnik.

Brak należytej opieki nad drzewami owocowymi. W swoim czasie, szosa, prowadząca z Chojnic do Kamienia, na odcinku pow. Chojnic, została częściowo wysadzona drzewami owocowymi, a dziś nie mają one dostatecznej opieki.

Zawody piłki nożnej. W dniu 4. bm. nastąpiło rewanzowe spotkanie się drużyny piłkarskiej klubu sportowego „Polonja“ z Włocborka z miejscową drużyną Sokoła z wynikiem 0:10.

KARTUZY. (Prymicia.) W święto Piotra i Pawła, odprawili w kościele pokasztornym pierwszą swoją ofiarę mszy św. ks. Józef Mowiński, syn znanego na Kaszubach organisty, Franciszka Mowińskiego.

Po odśpiewaniu „Veni Creator“, odprawił ks. prymicjant uroczystą mszę św., w asystencji ks. proboszcza Krysińskiego, ks. wik. Lehmana, i neopresbytera Dembskiego. Podczas mszy św., przystępowali rodzice i krewni do komunii św., Chór Stowarzyszenia Dzieci Marii, wykonał piękną mszę św. Moniuszki na głosy „Panie zmiłuj się“. Podniosłe kazanie wygłosił ks. prof. Tadeusz Malinowski, brat matki prymicjanta. Po skończonem nabożeństwie, odprowadzono ks. prymicjanta w procesji jak poprzednio do plebanji. Uczta uroczystościowa odbyła się w domu.

PUCK. (Domy się wałają.) Z Pucka donoszą nam o złym stanie niektórych domów, które wymagają gwałtem naprawy. I tak naprawy natychmiastowej wymaga dom p. Bazylego Adolfa przy ul. 10-tego lutego, Jana Poppa przy ul. Pokoju, przy ul. Jana III. Sobieskiego, ul. Sambora, własność p. Potockiej przy ul. Młyńskiej, wlasn. p. Strucka.

Budynki te nie tylko, że szpecą miasto, ale zagrażają też bezpieczeństwu publicznemu.

LUBIEWO. (Z Towarzystwa Ludowego.) W niedzielę 20 ub. m. odbyło się zebranie Tow. Ludowego, na które przybył wice-patron Tow. Ludowego p. Pokorniewski. Celem zebrania było powołanie do życia Tow. Ludowego. Za bardzo treściwy referat podziękował zebrani p. Pokorniewskiemu hucznie oklaskami. Po uzupełnieniu zarządu zakończono zebranie, uchwałą, aby zebrania odbywały się, jak dawniej w każdą drugą niedzielę miesiąca. Zebrania odbywać się będą w lokalu towarzyskim u p. Pieleckiego. Przyszłe zebranie przypada na niedzielę 11 bm. zaraz po głównem nabożeństwie. Niechaj się wszyscy skupią pod sztandarem Patrona towarzystwa — św. Wojciecha!

POLSKIE ŁAKI (Sprzedał Niemcowi). Obywatelstwo Polskich Łak ubolewa, iż p. Antoni Haftka, rzeźnik z zawodu, sprzedał swoją posiadłość Niemcowi, niej. Fryd. Schwankemu.

STARY JASINEK. (Zgon nauczyciela.) W Ięstaw Stencil. Pogrzeb odbył się w środę 30. ub. m. we Wudzinie.

CZERSK. (Śp. Jan Manikowski.) W czwartek dnia 1 bm. zmarł długoletni członek Rady Gminnej, śp. Jan Manikowski, urodzony dnia 3 maja 1865 r. Śp. Jana Manikowskiego znał całe obywatelstwo czerskie i powiatu z jego działalności ku rozbudowie naszego miasta. Pobudował bowiem 84 domów i w ostatnich dniach jeszcze zawsze marzył o tem, że kiedy Pan Bog da mu zdrowie, uzupełni setkę. Jego ofiarność, jego chęć wspomnienia ubogim, jego nieskazitelny charakter jest ogólnie znany. Jego nrówka i bezinteresowna pracowitość do ostatniej chwili ku dobremu gminy znalazły uznanie w tem, że prawie przez 25 lat miał zaszczyt należeć jako członek do Rady Gminnej i blisko tyle lat do Komisji budowlanej i dróg. — Kilkakrotnie zaopatrzony Sakramentami św. zatrzymał przytomność do ostatniej chwili. Jakiem poważaniem się cieszył śp. Jan Manikowski, dowodem (tym obywatelstwa przy eskportacji zwłok, pomimo rzeszatego deszczu i pogrzebie w poniedziałek, dnia 5 lipca rb.

Rodzinnie Państwu Manikowskich składamy nasze serdeczne współczucie.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie!

Starogard.

Poświęcenie łodzi. W sobotę 26. ub. m. odbyło się tu przy świątce nad Wierzą poświęcenie dwóch łodzi „Jaskółki” i „Smialka” dla Gimnazjalnego Klubu Wioślarskiego. Łodzie te przewieziono przy dźwiękach orkiestry 2. pułku szwoleżerów z dziedzinca gimnazjum nad Wierzęc. Aktu poświęcenia dokonał ks. katecheta Kluck. Chór gimnazjalny odśpiewał pod batutą prof. Zaleskiego kilka pieśni na głosy. Okolicznościowe przemówienie wygłosił dyr. Puppel, który podniósł znaczenie morza dla Polski. Przemawiał również gen. Staski. Po skończonej uroczystości spuszczono łodzie na wodę i rozpoczęto sport wodny. W uroczystości tej wzięli udział przedstawiciele władz i połączoności, miejscowego.

Reorganizacja Komitetu Obchodów Narodowych. W sobotę 26 ub. m. odbyło się w sali posiedzeń Rady Miejskiej zebranie Komitetu Obchodów Narodowych i przesów miejscowych tow. i cechów. Na zebraniu tem zatwierdzony został dotychczasowy skład Komitetu Obchodów Narodowych. Dodatkowo wybrano do niego jeszcze 3 członków z spośród organizacji urzędniczych i cechów. Sekretarzem komitetu wybrano jednogłośnie p. red. Kiełbrowskiego.

Uczczenie 150-letniej rocznicy niepodległości Ameryki. odbyło się w naszym mieście w skromnych ramach. W niedzielę 4. bm. odbył się w południe pochód manifestacyjny, przez miasto. Na rynku wygłoszona została okolicznościowa przemowa, a „Lutnia” wystąpiła ze śpiewem.

Uroczyste zakończenie roku szkolnego w tutejszym gimnazjum oraz pożegnania maturzystów, odbyło się w poniedziałek, dnia 28. ub. m. po nabożeństwie, odprawionem przez ks. Klucka. **Święto pieśni** odbyło się tu w niedzielę, dnia 27. ub. m. Do popisu stanęło 9 kół i to: szkoła wydziałowa, szkoła żeńska i szkoła chłopców ze Starogardu, szkoły z Lubichowa, Pinczyna, Krag, Kokoszków i Żabna.

Program rozpoczął się odśpiewaniem „My chcemy Boga”. Najlepiej wywiązał się chór szkoły wydziałowej, który jednakoż zrezygnował z pierwszej nagrody. Zdobyło ją przez to Lubichowo. Sąd konkursowy stanowiący pp.: Buchholz, burmistrz Cwojdzicki, insp. Ody i prof. Zaleski. Celem uroczniczeń święta, odbyły się w końcu także i korowody dzieci na wólnej powietrz.

Nowy komendant huca starogardzkiego. P. prof. Górski wystąpił z Z. H. P. i zdał równocześnie funkcje komendanta. Następcą jego został tymczasowo p. Jan Cyrankowski.

Lustracja tutejszego Sokola przez drh. naczelnika okręgowego Szczepanowskiego z Tczewa, odbyła się w niedzielę, 17. ub. m.

Nowa kancelaria adwokacka. Były dyrektor Sądu Okręgowego w Starogardzie, emerytowany sędzia p. Müller, otworzył kancelarię adwokacką.

Z Warlubia i okolicy.

Eksport drzewa. — Stosunki miejscowe. — Widoki dobrych źniw. — Misja w Płochocinie. „Sosna Napoleona”.

Od wiosny począwszy panuje u nas niezwykle ruch wozowy, który potrwa do żniw; furmani z Warlubia i malarolni okolicznych wiosek Borów Tucholskich zajęci są wózkami drzewa z pobliskich lasów na tartaki, a przedewszystkiem na tutejszą stację kolejową, na której tysiące metrów czeka na załadowanie. Grubsze drzewo wysiła się do Gdańska, a kopalniaki na Górny Śląsk. Na tartakach, których mamy razem cztery ustawiono w niezliczonych stertach drzewo przetarte oraz na wywóz gotowe pnie i odzietki budulcowe.

Ruch handlowy drzewem odbija się korzystnie na miejscowej ludności. Wygląd naszej wioski jest dodatni. Kamieniczki są prawie wszystkie murowane. przeważnie piętrowe.

Duch Polski.

Przez Polskę idzie ojciec burz,
Rogaty książę świata
I wytyka w ślepe ręce nóż —
I brat morduje brata...

Wrą szumowiny, huczy brud,
Wolności trzeszcza bramy,
A Narod... czeka wiaź na cud,
Nie stawi falom tamy!...

O Duchu Polski! gdzieś Ty?
O wyłoń się z kurzawy,
A wstaną ze snu orły, lwy —
I zmiotą brud plugawy!...

I zczeńnie rak: partyjna chuć —
Płód czasu i niewoli —
I wszystkie stany będą czuć,
Że Polska — macierz dołi...

Wszak pomnisz dzieje swoich lat:
Twe górne, niebne loty
Brawurą swą dziwiły świat,
A kraj był szczęściem złoty...

Lecz wtędyś kochał Wiary Chram
I czysty był jak złoto...
Dzisiaj domem Twym: pantofel dam,
Masoński frak i — błoto...

Dlatego inny: brak Ci sił,
W Twe skrzydła wpełzła trwoga.
Nimb glorii Twej tak śmił się, śmił —
Nieszczęsny, kto drwi z Boga!...

Ty piejesz znany, zgubny śpiew:
Pod starym świętym Krzyżem,
Lecz drzysz, by Cię nie urzął bies, —
Drzysz woli paraliżem.

I dla spokoju gromnic rój
Zapalasz Swemu Stwórco,
A z kompromisów lany... łój —
Straszemu życioburcy...

Dlatego, choć się leje krew,
Niedola, smutek wszędzie —
Ty piejesz znany, zgubny śpiew:
Hej! jakoś to tam będzie!...

Na szczęście, zmienia się Twój gust
Masz dość już próchna, śmieci, —
Mkniesz tam, gdzie Bóg: do serc i ust
Niewinnych, drobnych... dzieci!...

Ks. Józef Markowski.

Sumin, 29 czerwca 1926 r.

Rozmaitości.

Lwy na targowicy.

Niech nikt nie sądzi z nagłówka, że na jakiegokolwiek targowicy ukazało się łwie mięso, podobno bardzo twarde, łykowate i niestrawne. Sprawa przedstawia się o wiele groźniej. Mianowicie w Cremonie z budy menażeryjnej uciekło 5 lwów i wpadło na rynek, gdzie się właśnie odbywał tygodniowy targ. Co się na rynku działo, z jakim wraskiem i piskiem baby poczęły umykać, tego nikt nie opisz. Poczciwe lwy, zamiast rzucić się na ludzi, pozjadały kurczęta, króliki i gołębie i inny drob, jaki na placu znalazły. Dopiero służba menażeryjna przy pomocy straży ogniowej wpędziła bez wypadku bestje do klatek.

Noga żony zdradziła go!

Bestjałski mord w Wiedniu i jego dziwne wykrzycie.

Tamtego tygodnia cały Wiedeń poruszony był niezwykłym odkryciem. Na prześle mostu nad Dunajem w dzielnicy Brigittenu znalaziono zawieszoną krwawą stopę kobiety, od nogi gładko odrąbaną.

Nie ulegało wątpliwości, że chodzi tu o tajemnicze morderstwo, które policja prędko wyświełliła. Mianowicie ceładnik rzeźnicki Wimpasinger zamordował swoją żonę, porąbał ją na drobne kawałki, które zebrał do worka i z tak pochwytanym trupem poszedł w nocy na wspomniany most, z którego kawałki ciała kolejno wrzucał do wody. I prawdopodobnie Dunaj byłby pochłoniął na zawsze tę straszną tajemnicę, gdyby przypadek nie sprawił, że część nogi zamordowanej pończochą zawieszona się o przeszło mostu, czego zbrodniarz w nocy nie zauważył. Mordercę aresztowano.

Kto nie utrzymuje żony utrzymać musi państwo.

Wprowadzony został przez rząd grecki bardzo wysoki podatek na kawalerów. Nieznanici od 24 do 40 lat będą płacić rocznie 3000 drahm dla ludzi, którzy ukończyli już lat 40 podatek wyniesie tylko 1000 drahm rocznie. Zarządzenie to wywołało niezadowolenie wśród zainteresowanych.

Najstarszy człowiek świata zachorował.

Turek Agha, który liczy obecnie 163 lat, zachorował niedawno i został przewieziony do jednego ze szpitali w Konstantynopolu. Jest to najstarszy człowiek świata, pamiętający czasy pierwszych bitew napoleońskich. Jest nadzieja, że wyjdzie z tej choroby, która nie jest wcale ciężka. Gdy go zapytano, jak się czuje odparł: „Doskonale! Taka choroba, to nie! Ot, trochę zmęczenia z powodu starości”.

Chińczycy dygnitarzami kościelnymi.

Z Rzymu donoszą, że na ostatnim konsystorzu papież po raz pierwszy zamianował Chińczyka wikarjuszem papieskim, a dwóch innych Chińczyków papieskimi prefektami.

Stroje dyplomatów sowieckich. Sensację wywołał na ostatnim przyjęciu dworskim w Buckingham Palace dyplomaci sowieccy, którzy ukazyli się w galowych mundurach „ancien regime”, nosząc szpady, usiane brylantami.

Ze świata.

Najnowsze wynalazki Marconiego.

Morska latarnia radiowa. — Radiowa maszyna pisząca.

Pisma angielskie donoszą o ciekawych najnowszych wynalazkach, dokonanych przez wielkiego Włocha, który ośobiście u dzielił o nich wywiadu prasie londyńskiej. „Moim ostatnim wynalazkiem — objaśnił Marconi — jest radiowa latarnia morska, funkcjonująca już od paru miesięcy w ważnym dla nawigacji, a zarazem nader niebezpiecznym wskutek częstych burz, miejscu wybrzeża angielskiego w South Forland. Latarnia ta zamiast promieni świetlnych wysyła nieustannie krótkie fale elektryczne, niosące znaki morskie na dalekie obszary morskie. Każdy okręt, a nawet każda zwykła łódź rybacka może przyjmować je z pomocą małego, taniego aparatu i dzięki nim orientować się natychmiastowo w położeniu geograficznym, a nadewszystko uszczęśliwić przed niebezpieczeństwem. Moim następnym wynalazkiem jest tak zwany przeze mnie radiograf, (radiowa maszyna pisząca). Umożliwia ona równocześnie przyjmowanie w Wiedniu, Paryżu lub Moskwie tekstu dyktowanego w Londynie. Pierwsze próby w tym kierunku dały wyniki najzupełniej zadowalniające. Najbardziej wszakże interesuje mnie w danym momencie kwestja dowolnego kierowania falami radiowymi, celem umożliwienia przejmowania przez niepowołanych — komunikatów wysyłanych na odległość. Dopóki nie uda się obmyśleć metody, dzięki której ważne komunikaty polityczne lub doniesienia prywatne będą mogły być przejmowane jedynie przez stację, dla której były przeznaczone, pozostanie fatalnym w radiotelegrafii luka, nad której usunięciem pracuje usilnie w ciągu lat ostatnich”.

Gwiazda której światło doszło nas po 8-miu milj. latach.

Tajemnica najodleglejszego ze światów.

Za najbardziej odległe dziedziny wszechświata (oczywiście w naszym ograniczonym pojęciu o „odległość”) uważać należy t. zw. mgławicę spiralną, przedstawiającą dla astronomów bardzo ciekawy przedmiot badań. To, co wiemy o tych niesłychanie odległych światach, zawdzięczamy dopiero badaniam lat ostatnich, a zwłaszcza udoskonaleniu fotografii astronomicznej.

Na tem polu położył wielkie zastugi astronomów z Heidelbergu, znany „poławiacz gwiazd”, Max Wolf. Niedawno zrobił on znów interesujące odkrycie, dotyczące mgławicy w konstelacji Panny, widzialnej silnym teleskopami, a należącej co do siły światła do 8 wielkości. W zagadkowej tej mgławicy astronomowie upatrywali najbardziej oddalony system ciał niebieskich, jaki jest wogóle dostrzegalny dla oka ludzkiego.

Określenie tej odległości nie było wcale rzeczą łatwą. Zwykłe metody astronomiczne, służące do obliczenia odległości gwiazd oddalonych na jakie „biedne” 100 lat światła — w tym wypadku okazały się niedostateczne. Zastosow. więc inną metodę, polegającą na badaniu zmienności natężenia światła ciał niebieskich.

Na podstawie tych obliczeń ustalił Wolf, że oddalenie omawianej przez nas mgławicy wynosi olbrzymią sumę 8 milionów lat światła. Odległość ta, której człowiekowi niepodobna objąć rozumem, zważywszy, iż rok światła równa się około dziesięciu bilionom kilometrów, a więc mgławica Panny odległa jest od nas o 80 tryljonów kilometrów.

W mgławicy tej Wolf odkrył gwiazdę 12 wielkości, której zdjęcia poprzednich astronomów nie wykazują. Jest to więc spotykany nieraz fakt, że promień z owej gwiazdy dopiero teraz dotarł do naszego oka, odbywszy wędrówkę przez przestworza, trwającą w tym wypadku — ośm milionów lat.

Kościół przeciw paleniu zwłok.

Kongregacja św. Officium ogłosiła ostatnio orzeczenie w sprawie spalania zwłok, oświadczając się przeciw spalaniu a za grzebaniem w ziemi. Gdyby ktoś w testamentie wyraził kategorięcnie wolę, aby zwłoki jego były spalone, wówczas nie wolno wykonać tego życzenia zmarłego i uważać je należy, jako nie istniejące. Gdyby pomimo wszystko, zwłoki uległy spalaniu, wówczas popioł pochowany być winien w miesiącu niepoświęconem. W każdym razie zwłokom spalonym odmawia się pogrzebu kościelnego i odprawienia nabożeństwa żałobnego.

Brusy.

Kradzież wódki. W ostatnich dniach włamał się złodziej do restauracji p. Januszewskiego i skradł kilka butelek wódki. Za złodziejami wszczęto energiczne śledztwo. Przesłuchano w tej sprawie szereg osób, jednakże dotychczas bez skutku.

Jarmark. We wtorek, dnia 13. bm. odbędzie się tutaj jarmark na bydło, konie i świnie.

Koń się spłoszył. Przy przeorywaniu ziemni w pobliżu toru kolejowego zdarzył się niebezpieczny wypadek, którego ofiarą padł najlepszy wysokowartościowy koń p. Fr. Kinki. Otóż w chwili gdy przechodził pociąg spłoszył się nagle koń i zaczął uciekać wraz z plugiem. Ostrze pluga porzuciło koniowi przy tylnych nogach żyły, tak, że konia musiano ubić.

Lipiec.

Cóż to za miesiąc bogaty,
Jakiż to maj dla poety.
Kobiety są tak jak kwiaty,
Kwiaty są tak jak kobiety.

Wyjdźcie z swych mieszkań piwnicy,
Świat w słońcu złocistym tonie.
Na polu i na ulicy,
Kolory, barwy i wonie.

Przed ręką, co kwiatów głodna
Kwiat się dziś żaden nie ploszy.
Raz się unurzać aż do dna,
W lata gorącej rozkoszy!

W poczuciu młodzieńczej mocy
Dwa drzewa nagięte do ziemi.
I lecieć jak kamień z procy
Między gwiazdami złotymi!

Henryk Zbierzchowski.

KINO „CORIO“ Dziś dramat sensacyjno-awanturniczy: „Zbudzony Lew“ w roli głównej Fred Thomson.

KRONIKA.

Bydgoszcz, czwartek, 8 lipca 1926 r.

KALENDARZYK.

Dziś, w czwartek, Elżbiety król. wd.
Jutro, w piątek, Zenona i Weroniki p.
Wschód słońca o godz. 3.48.
Zachód słońca o godz. 8.20.

DYŻURY NOCNE W APTEKACH:

- Od poniedziałku 5 b. m. do poniedziałku 12 b. m. dyżurują następujące apteki:
- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska.
- 2) Apteka Kuźaja, ul. Długa.
- 3) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska.

26908) Wypożyczalnia Książek Lektora ul. Gdańska 141 otwarta codziennie od 8. do 6.

Muzeum Miejskie przy Starym Rynku gmach dawnej Kasy Oszczędności, otwarte codziennie od godz. 9-ej do 3-ciej po południu.

TEATR MIEJSKI.

Dziś w piątek, 9 bm. i jutro w sobotę 10 bm. dwa ostatnie przedstawienia popularne znakomitej komedii „Nasi Najserdeczniejsi“ Sardou.

W niedzielę 11 b. m. „Dar poranka“, komedia w 3 aktach G. Forzano, grana z niebywałym powodzeniem na scenie warszawskiej. Reżyserja spoczywa w rękach p. Rychtera. Obsadę tej ciekawej sztuki stanowią pp.: Andrzejewska, Lubicka, Andrzejewski, Kosiński Rychter, Skarzyński, Kitka-Sokołowski, Larewicz i inni.

Dnia 15 lipca jedyny występ gościnny teatru warszawskiego „Perskie Oko“ z udziałem najwybitniejszych sił.

TEATR POPULARNY

(w ogrodzie Patzera).

W niedzielę „Córy Francji“.

W poniedziałek „Proboszcz wśród bogaczy“.

— **Jubileusz 30-letniej pracy scenicznej Olgi Weiss w Teatrze Popularnym.** W sobotę 10. lipca Bydgoszcz obchodzić będzie niezwykle święto aktorstwa polskiego. Olga Weissowa, artystka Teatru Popularnego obchodzić będzie trzydziestoletnie pracy scenicznej. Odegrana będzie operetka „Córy Francji“. Komitet honorowy tworzą: pp. redaktorowa Winc. Teskowa, wiceprezydent, dr. Tadeusz Chmielarski, redaktor Konrad Fiedler, profesor Jan Kaźmierczak, radca Tytus Podolski, poseł Józef Petrycki, dyrektor Władysław Strzyżowski, redaktor Jan Teska, Komitet wykonawczy: Wanda Skarzyńska, Józef Cornobis, Leon Jaroszyński, Włodzimierz Kosiński, Stefan Zborowski.

— **Tegoroczne obowiązkowe szczepienie przeciw ospie** odbędzie się w czasie od 2 sierpnia do 29 września włącznie. Rozkład i podział na obwoły przysposobienie polityczne podane będą do publicznej wiadomości w najbliższym „Orodowniku Urzędowym“.

— **5-lecie Sokola w Jachicach.** Tow. gimn. Sokół II Jachice obchodzi w niedzielę 11 b. m. pięcioletnie swego istnienia, połączone z wielką zabawą i różnymi niespodziankami, na którą ma zaszczyt Obywatelstwo miasta Bydgoszczy i Jachice uprzejmie zaprosić. Zabawa w ogrodzie p. Owsianki.

— **Z Sokola.** Wycieczka familijna okręgowa parostatkami, odbędzie się w niedzielę, dnia 18. bm. do Solca. Przejazd tylko 1,50 zł. Zarząd gniazd uprasza się o rozwiniecie żywej agitacji, że licznego wzięcia udziału. Bilety nabyć można u pp. prezesa, jak również u druha Ziółkiewicza, ul. Sniadeckich 18. Ze względu na małą ilość biletów które wydawać się będzie tylko do 15. bm., uprasza się o wcześnie zamówienie.

— **Jarmark.** Jarmark na konie i rogaciznę w Bydgoszczy, odbędzie się we wtorek, dnia 13. lipca br. na Targowisku przy Rzeźni Miejskiej.

Wielka wenta na starców najbiedniejszych.

W niedzielę, dnia 11 bm. odbędzie się w sali Patzera pierwsza wenta Konferencji Pań Św. Wincentego a Paulo. Dochód z wenty przeznaczają się na pomoc najbiedniejszych starców.

Na program wenty Pań św. Winc. a Paulo składa się: koncert orkiestry, przedstawienie, różne niespodzianki. Początek o godz. 4-tej popołudniu. Wstęp tylko 30 groszy.

— **Wystawa fantów na budowę kościoła na Szwederowie** zostanie 11 lipca zamknięta. Ponieważ komitet loterii na budowę kościoła szwederowskiego musi do paru dni opóźnić lokal przy ul. Mostowej, w którym wystawione są fanty loteryjne przeto podaje się do wiadomości, że te bardzo cenne wygrane oglądać tam można jeszcze tylko do 11 b. m. Złe zrobi, kto nie kupi losu. Niektóre wygrane (jadalka, srebro stołowe itd.) są rzeczywiście drogie, a szanse wygrania są bardzo duże.

— **Ks. kanonik Łubaszkiwicz,** zasiadający w Radzie Powiatowej, otrzymał dyplom honorowego członka Zwizku Hallerczyków w Grudziądzu.

— **10 zł od osoby..** Redakcja „Alarmu“ (Szabes-Kuriera) płaci 10 zł. od osoby temu, kto pozna i doniesie redakcji nazwisko: Z Galerji Pań, które kupują u żydów..

Nr. 9. zawiera na ostatniej stronie podobizny 6. pań. Latwo można sfotografować kogoś, lecz trudniej stwierdzić nazwisko.

Przestrzegamy szersze koła pań i panienek, aby były ostrożne. Tylko swój do swego po swoje.

— **Sodalicja nauczycielek pomorskich** urządzi w dniach od 25. po południu, do 29. sierpnia rano doroczne rekolekcje, na które zaprasza również panie nauczycielki do Sodalicji nienależące. Umieszczenie można znaleźć w Seminarjum Żeńskim w Toruniu, wraz z utrzymaniem, które kosztuje około 3 zł. dziennie. Trzeba przywieść poduszkę i kołdrę.

— **Kolektura Loterii Państwowej, Starogard, Pomorze, donosi,** iż w ciągu dnia I, II i III-ej klasy 13-ej Loterii Państwowej, padły w kolekturze na Starogard, na następujące numery wygrane: 1548, 2847, 4245, 46, 50, 5379, 5471, 5806, 11857, 12505, 07, 08, 10, 20, 14031, 36, 14411, 17009, 17, 17841, 18285, (w 3-ej kl. 12514) wygr. 15.000.— zł., 19735 i 57077 po 2.000.— zł.) 19731, 35, 46, 22763, 24013, 14, 25547, 26582, 84, 27981 82, 32368, 32435, 34, 32877, 79, 36218, 38862, 69, 41594, 42475, 43453, 45082, 45759, 47826, 48121, 48592, 93, 98, 50435, 40, 53468, 55907, 57062, 75, 76, 79, 58684, 85, 88, 61392, 61722, 61445, 61747, 49, 64372, 75, 76, 64385. Losy 4-ej klasy są najpóźniej do 9-go bm. do odnowienia.

— **Prezydent Torunia w Warszawie.** Wczoraj w nocy wyjechał do Warszawy prezydent miasta Torunia Boli, wezwany telegraficznie przez ministra spraw wewnętrznych. Wyjazd ten prawdopodobnie stoi w związku z sytuacją strajkową, jaka wytworzyła się w tutejszych zakładach użyteczności publicznej.

— **Walny zjazd młodzieży pomorskiej** w Toruniu odbędzie się w niedzielę 11 b. m. pierwszy walny zjazd młodzieży męskiej na Pomorzu, na którym wygłoszone zostaną referaty na temat: „O idei polskiego i katolickiego młodzieńca“.

— **75-letni jubileusz.** Towarzystwo Czeladzi Cechu Rzeźniczego w Poznaniu obchodzi dnia 18 b. m. uroczystą rocznicę 75-letniego istnienia Towarzystwa. Zarząd celem uświetnienia chwili, wielkie w tym kierunku czyni przygotowania. Program obchodu jest bardzo urozmaicony. Uroczystość zapoczątkowana zostanie mszą św. w kościele farnym.

— **Ostre strzelanie.** We wtorek, dnia 13 bm. na placu ćwiczeń w Jachicach odbędzie się strzelanie z dział ostrymi nabojami. Strzelanie trwać będzie od godziny 8. do godz. 11. Wejście na plac w tymże czasie jest wszystkim osobom surowo wzbronione.

— **Tow. Hodowli Drobiu w Bydgoszczy** urządzi w niedzielę dnia 11. bm. wycieczkę do ks. proboszcza Hellwiga Gruta pow. grudziądzki. Odjazd 2.30 popoł. z głównego dworca, kierunek Tczew, stacja końcowa Melno. Wozy oczekują nas w Melnie, o godzinie 4.32 popoł.

Katol. Tow. Robotn. Polskich w Czyżkówku urządzi w niedzielę 11 b. m. zabawę taneczną z uprzejmymi w Opławcu u p. Szelca, na którą członków i gości zaprasza Zarząd.

Związek Pracowników Kupieckich. W niedzielę, dnia 11 b. m. wycieczka zbiorowa do Brzozy. Zbiórka przy dworcu. Odjazd o godz. 6.15. O liczne przybycie prosi Zarząd.

— **W teatrze toruńskim** dziś, t. j. w piątek premiera „Drugi mąż“.

KRONIKA POLICYJNA.

— **Aresztowano** wczoraj 3 włóczęgów, 1 złodzieja, 1 osobnika poszukiwanego przez władze i 1 kobietę za przekroczenie przepisów policyjnych - obyczajowych.

— **Znowu kradzież roweru.** Antoni Ratajczak, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Nakieliska 127, doniósł policji, że skradzion mu rower męski marki „Promień“ nr. 295147.

— **Zostawili niewidomego na pastwę losu.** Dzisiejszej nocy nad kanałem tuż koło mostu kolejowego słyhać było wołania o pomoc. Przybyli na miejsce policjant skonałował, że wołaćcym jest niewidomy Jan Buba z miasta Łodzi. Sprawdzony do komisariatu zeznał, że brat jego Władysław Buba i krewny Antoni

Janeczko wywieźli go z Łodzi z tem, iż w Poznaniu będzie mógł zarabzać jako grajek podwórzowy. Przywieźli go oni do Bydgoszczy i tu porzucili najprawdopodobniej w tym celu, by wpadli do kanału i utopił się. Przeprowadzona przez policję obława w okolicach, w których znaleziono niewidomego, przyczyniła się do aresztowania Antoniego Janeczka. Brat niewidomego, Władysław Buba, zbiegł w niewiadomym kierunku.

— **4 i 5 września Zjazd Straży Pożarnych w Bydgoszczy.** Wczoraj u radcy magistratu p. Zeromskiego, jako zastępcy nieobecnego prezydenta (wiceprezydent Chmielarski bawi w Warszawie) zjawili się delegaci Wielkopolskiego Związku Straży Pożarnych, a to p. Dziedzicki jako wiceprezydent Związku, inspektor Górniak i członek zarządu Eckert z propozycją, aby II Zjazd Wielkopolskich Straży Pożarnych mógł odbyć się 4 i 5 września w Bydgoszczy. Naturalnie radca Zeromski z całą gotowością przychylił się do tego projektu, ofiarując uczestnikom Zjazdu zyczliwą gościnę w mieście. Spodziewanych jest około 1500 delegatów Straży Pożarnych z całej Rzeczypospolitej.

— **Niewynagrodzona uczciwość.** W Banku Polskim w Bydgoszczy odbierał w czwartek, dnia 8 lipca b. r., urzędnik firmy L. Baerwald, Młyn Parowy w Nakle, p. Rösler większą kwotę pieniędzy, a odpowiadając p. kasjerowi Banku Polskiego (okienko nr. 3) omylił się przy tej wypłacie na swoją niekorzyść, wypłacając panu Röslerowi 715.— złotych za dużo. Gdy uczciwy urzędnik firmy L. Baerwald pan Rösler omyłkę tę zauważył i kwotę za dużo mu wypłaconą 715.— złotych jeszcze w tym samym dniu odpowiedniemu panu kasjerowi Banku Polskiego zwrócił, tenże jednak nie poczuwał się do obowiązku wynagrodzić p. Röslerowi jego uczciwość, a nawet nie podziękował mu za tak uczciwy czyn. Przykład taki wywarł oczywiście na panu R. zbyt dziwne wrażenie.

Wielkie doroczne zawody wojskowo-sportowe Szkół Oficerskich.

W dniach 10 i 11 b. m. odbędzie się na boisku tutejszej Szkoły Oficerskiej niechlada impreza sportowa.

Do zawodów wojskowo-sportowych staną bowiem 3 szkoły oficerskie, mianowicie: Szkoła Oficerska Kawalerji z Grudziądza, Szkoła Oficerska Artylerji z Torunia i nasza Szkoła Oficerska. Dowodztwa Szkół, świadome celu tych zawodów, wysła najlepszych zawodników, by uzyskać palmę pierwszeństwa na polu sportowem. W najlepszej formie stanie prawdopodobnie Toruń, Szkoła Artylerji, mając w swym składzie fenomenalnego lekkoatletę, rekordzistę polskiego, pchor. Pryszczyna. Nic też dziwnego, że zawody budzą niesłychaną ale zrozumiałą sensację w świecie sportu bydgoskiego.

Program zawodów jest tak obfity, że nawet najlepszy smakosz sportu musi być zadowolony; spodziewamy się niemiętej świetnej wyniku jak również doskonałej organizacji, która leży na barkach porucznika Matuszewskiego. Wstęp na boisko wolny.

Sądymy, że zawody przyczynią się niezmiernie do spopularyzowania sportu, dlatego też z niemiarem zadowoleniem witamy owe postanowienie kierownictwa zawodów, gdyż w dzisiejszych ciężkich czasach ekonomicznych nawet najmniejsze wstępne uszwa możliwość publiczności, a zwłaszcza wejście na boisko publicznej młodzieży, tak bardzo do sportu roztentujazmowanej.

— **Zebranie Chrześcijańskiej Demokracji** koło śródmieście odbyło się wczoraj wieczorem w „Ognisku“ pod przewodnictwem prezesa p. Fr. Smolińskiego.

Referaty wygłosili p. prof. Kaźmierczak o wypadkach majowych i ich skutkach i p. Feliks Skowronski o programie Chrześcijańskiej Demokracji.

Nad referatem wywiązała się ożywna dyskusja, w której zabierali głos pp.: Fr. Smoliński, Gołębek, Kotecki, Frankowski, Suplicki, Sosnowski, L. Jurkiewicz i red. Formański.

W dyskusji omawiano stosunek Ch. D. do innych stronnictw politycznych oraz sprawy zawodowe. Skarżono się też na bierność wielkiej części inteligencji w naszym życiu społeczno-publicznem.

PROGRAM W KINACH.

- Kino Marysieńka wyświetla dziś film p. t. „Głos minaretu“.
- Nowości występują dziś z filmem p. t. „Dusza artystki“.
- Kino Corso wyświetla dziś i dni następne sensacyjno-awanturniczy obraz z życia cowbojów p. t. „Zbudzony Lew“. W roli głównej znany i powszechnie lubiany Fred Thomson, wraz ze swym ognistym rumakiem, znanym w Ameryce pod nazwą „Srebrnego Króla“. Prócz tego wesola komedyjka z komikiem Ridolinim.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

A. M. N. 1) 3 milj. mp. z r. 1925 w miesiącu kwietniu przewaloryzowane na złote stanowią kwotę 360 zł; 2) umowa taka nie ma mocy prawnej; 3) prawa pierwokupu nie uzyska. **Eksterniste.** Dotychczas nie wprowadzono żadnych innowacji; miejsce zdawania egzaminu wyznacza Kuratorium, do którego jednak można wystosować prośbę ze specjalnymi życzeniami osobistymi. Termin zdawania w półroczu uzyskać można za wnioskiem wystosowanym do Kuratorium.

Z Rady Miejskiej.

Gadulstwo na radzie miejskiej jest już przysłowiowe. Ale ze niema refuży bez wyjątku, więc też i posiedzenie z ub. czwartku trwało tylko do godz. 8 wieczorem od 6, bowiem pp. radni byli wstrzymieżliw! w mowie. W tym też duchu szedł apel prezesa Rady K. Bayera, aby się w dyskusji streszczać. Przyjęto bez dyskusji punkt I obrad, dotyczący przyjęcia przez Radę statutu fundacji im. Ludwika Raiańskiej, w myśl życzeń województwa.

Drugi punkt, bardzo ważny dotyczy zrównoważenia budżetu m. Bydgoszczy w dochodach i rozchodach. Ponieważ na kilkunastu pracowitych posiedzeniach komisji 5-ciu każda rzecz była omawiana — proponowane przez komisję finansową posunięcia budżetowe uzyskały prawie, że bez dyskusji zgodę Rady Miejskiej.

Dyskusja wywołała dopiero sprawa Muzeum Miejskiego. Komisja finansowa zaproponowała ni mniej ni więcej, tylko zwolnienie dyrektora Muzeum, dr. Dobrowolskiego jedynego znawcę i kierownika Muzeum oraz p. Żawadzka z zajmowanych przez nich stanowisk i to od października. Część radnych zaprotestowała przeciwko podobnej kombinacji oszczędnościowej uważając, że jest to częściowa likwidacja Muzeum, bowiem trudno sobie wyobrazić podobną instytucję jak Muzeum bez kierownika, fachowca; byłoby to coś w rodzaju szpitala bez doktora, jak zauważył dr. Wiecki. Radny Lewandowski, jako referent obstawał przy redukcji obniżając, że kierownictwo Muzeum przejdzie do zarządu Biblioteki miejskiej (!) i prawdopodobnie spocznie w ręku dr. Brandowskiego z Biblioteki Miejskiej. Jest to temwiecej potrzebna redukcja, tak uzasadniał referent, bo dr. Dobrowolski znawca i Muzeolog jest w 6 szczeblu, a dr. Brandowski... z Biblioteki Miejskiej w 7-mym...

Rada miejska przychyliła się do wniosku referenta, uchwalając redukcję. Kilku radnych zgłosiło swoje votum separatim.

Omawiano dość obszernie postulaty cechu rzeźniczego, dotyczące sposobu wyciągania otlądów skopowych, sposobu ubijania bydła, sprawę specjalnego laboratorium bakteriologicznego w rzeźni, ogłoszenia przez rzeźnię bilansu i t. d.

Sprawę laboratorium bakteriologicznego postawiono stanowczo i wyraźnie: laboratorium to musi być i to w jaknajkrótszym czasie.

Ubojnierogaczny może być dokonywany li tylko według przepisów. Postulat cechu, dotyczący otlądów skopowych zatławione w myśl życzeń cechu, sprzeciwiono się natomiast ogłoszaniu przez rzeźnię bilansów.

Ze strony pp. radnych padły cierpkie uwagi pod adresem dyr. rzeźni p. Kwiatkowskiego, który stwarza stałe zatargi między zarządem rzeźni a pp. rzeźnikami.

Rada Miejska uchwaliła asygnować i to zaraz Opiece Społecznej 5000 zł. na doraźną pomoc i to dla najbardziej potrzebujących. Owe 5 tys. uchwalono na razie...

W myśl wniosku komisji finansowej postanowiono asygnować 34 tys. na „schronisko dla niemowląt“ przy pl. Kościeleckim.

Wniosek o zabezpieczenie ornatów, podarowanych Muzeum Miej. przez ks. prał. Małczewskiego upadł, inne wnioski przydzielono odpowiednim komisjom.

Wpłynęła do p. Prezesa K. Bayera interpelacja — dlaczego Urząd Likwidacyjny w Poznaniu nie zatławił dotąd sprawy Elektrowni, która do dziś nie jest objęta przez miasto. Postanowiono, że o ile Urząd Likwidacyjny nie poweźmie decyzji do 15 bm. to sprawę przekazać należy Ministerstwu w formie zażalenia. Rys.

Z sali sądowej.

„Inwalida“ przemytnikiem tytoniu.

Właściciel kiosku obok Kasyna Cywilnego na ulicy Gdańskiej Stanisław Ogórkowski został dwukrotnie schwytany na stacji kolejowej w Tczewie gdy przewoził z Gdańska do Polski cygara i papierosy. Wielkopolska Izba Skarbowa uważając, że Ogórkowski jako człowiek biedny nie będzie w stanie zapłacić kary przewidzianej ustawą, skazała go tylko na grzywnę w wysokości 300 złotych, którą Ogórkowski nie uiścił i odwołał się do Sądu.

Izba karna po rozpatrzeniu sprawy oraz wywodach przedstawiciela Wielkopolskiej Izby Skarbowej p. Nowickiego z Poznania oraz prokuratora Stefanickiego skazała przemytnika Stanisława Ogórkowskiego na grzywnę w wysokości 960 złotych, 75 groszy oraz na zapłacenie kosztów sądowych.

Z ostatniej chwili.**Sztandar, który złożono w Muzeum.**

Warszawa, 8. 7. Wczoraj o godz. 10 rano w gmachu Muzeum Wojskowego odbyła się smutna ceremonia przekazania sztandaru przybocznego b. Prezydenta Rzplitej, Wojciechowskiego, do muzeum.

Oddział przyboczny b. Prezydenta Rzplitej po raz ostatni przedelfował wraz z sztandarem przez ulice miasta. Na ul. Podwale w gmachu Muzeum Narodowego oczekiwał na oddział b. generalny adiutant Prezydenta, gen. Marian Zaruski. Liczne zgromadzona publiczność obrzuciła oddział przyboczny kwiatami, wyrażając w ten sposób uczucia wdzięczności za wierną i rycerską służbę pod sztandarem Prezydenta Rzplitej.

Następnie odbył się akt przekazania sztandaru do muzeum.

Zderzenie dwóch kurjerów pod Rogowem.

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) W pobliżu posterunku kolejowego Lipiec pod Rogowem nastąpiła wczoraj katastrofa kolejowa. Zderzyły się dwa kurjery, zdążające z Krakowa do Warszawy i z Warszawy do Krakowa. Zdrzutotaniu uległ wagon środkowy kurjera, zdążającego do Krakowa. 2 osoby zabite, 8 dotkliwie poranionych. Tych ostatnich przewieziono do szpitala w Kolaszkach. Ruch kolejowy na tym odcinku wstrzymany. Przyczyna katastrofy na razie nie ustalona.

Nowe kurjezum fiskalne.**Podrożenie paszportów na rzecz bezrobotnych!**

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) Warszawski komisariat rządu obmyślił nowy podatek na korzyść bezrobotnych, tymczasem od paszportów zagranicznych. Podatek ten wynosiłby od paszportów zagranicznych zwykłych 50 złotych i 5—10 złotych od paszportów ulgowych i handlowych.

Widoki na zakończenie rokowań polsko-niemieckich.

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) Wczoraj wyjechał do Berlina poseł Diamand, aby kontynuować dalej rokowania polsko-niemieckie o traktat handlowy. Opuszczając Warszawę poseł Diamand oświadczył współpracownikowi „Nowego Kurjera Polskiego”, iż ma wrażenie, że ta faza rokowań będzie ostateczną.

Warszawa, 9. 7. (Tel. wł.) Jak nas informują, województwo poleskie otrzymać ma swego kierownika. Na stanowisko to upatrzany jest p. Krahelski.

Trzęsienie ziemi w Niemczech, Grecji i na Sumatrze.

Berlin, 9. 7. (AW) Wczoraj w okolicach Zemerling znnowu dały się odczuć krótkie, ale silniejsze niż dotychczas wstrząśnienia ziemi. Podobno też wstrząśnienia odczute zostały w okolicach Stenmark. Uwagę uczonych zwróciła siła tych wstrząśnień, przewyższająca znacznie wstrząśnienia, dające się odczuć w ciągu ostatnich lat kilkudziesięciu na terenie Niemiec.

Ateny, 9. 7. (AW) Donoszą tu z Krety o bardzo gwałtownych wstrząśnieniach ziemi. Szczegółowych doniesień dotąd brak, zdaje się jednak, że szereg miasteczek w południowej części wyspy bardzo ucierpiało.

Londyn, 9. 7. (AW) Donoszą tu z Sumatry, iż trzęsienie ziemi, które trwało w okolicach Padżangi przez trzy i pół doby, ostatnio ustały. Ogólną ilość zabitych obliczają na 480 osób, w czem 116 Europejczyków. Niemal 200 tysięcy ludzi na skutek masowych zniszczeń budynków, nocuje pod gołym niebem.

Według otrzymanych z Warszawy informacji, przybędzie tu w najbliższych dniach minister skarbu Klarner, który ma odbyć inspekcję podległych mu urzędów a równocześnie konferencję z przedstawicielami miejscowego społeczeństwa, w sprawach kredytowych.

Wizyta p. Klarnera w Wilnie stoi w związku ze zwrotem kursu polityki opebnego rządu względem ziem wschodnich

Rada Miejska w Starogardzie w zaręgu z garnizonem wojskowym.

W Starogardzie odbył się uroczysty pogrzeb śp. Brzskowskiego, właściciela hotelu Poznańskiego, zastrzelonego przez wachmistrza drugiego pułku szwoleżerów Prochowskiego, za odmówienie sprzedaży mu wódki. Pogrzeb, w którym udział brały wszystkie towarzystwa miejscowe ze sztandarami i liczne rzesze publiczności, był zarazem wielką manifestacją ludności. Wojsko w pogrzebie udziału nie wzięło.

W związku z tem morderstwem wielką burzę na poniedziałkowym posiedzeniu rady miejskiej w Starogardzie wywołał wniosek radnego Oppego, dotyczący kwestji pułku szwoleżerów, do którego należał morderca śp. Brzskowskiego. Wniosek domagał się, aby pułk został jak najrychlej ze Starogardu usunięty i by na okres przejściowy przebywania w Starogardzie nikomu z niego nie było wolno wychodzić z koszar na miasto.

W tej sprawie przemawiało wielu radnych, oraz sam burmistrz, który wypowiedział się przeciwko wnioskowi, odwołując część zarzutów, skierowanych przeciwko pułkowi i podkreślając, że miasto dużo straciłoby na znaczeniu i materialnie, gdyby rząd usunął pułk ze Starogardu, a na to miejsce nie wydelegował innego pułku.

W rezultacie długiej i burzliwej dyskusji przyjęto wniosek kompromisowy, mocą którego specjalna komisja przedstawi wojewo-

dzie pomorskiemu cały zatarg rady miejskiej z wojskiem w Grudziądzu.

Zabicie przez wachmistrza Prokopskiego ś. p. Leona Brzskowskiego było najcięższym wybykiem.

Awantury w restauracjach na zabawach tutejszych tow. wywoływane przez szarżowanych owego pułku są dość liczne. Wiele spraw oddano już dowództwu pułku. Zdarza się nieraz, iż niejedne fakty były przesadzone lub nawet zmyślone. Lecz było i dużo udowodnionych wybyków.

Na ostatnim zebraniu Rady Miejskiej uchwalono na wniosek p. Hoppego, aby wysłać delegację do p. wojewody z żądaniem przeniesienia pułku tego ze Starogardu i uznania go za pułk karny. Dalej domagano się w uchwalonej rezolucji, aby wojskowym niedozwolonym było noszenie broni poza służbą, oraz by wzbroniony był im wstęp do jakiegokolwiek bądź lokalu tutejszego.

Uchwała ta rzuca dość jasne światło na stosunek wojska (z pułku szwoleżerów) do tutejszej ludności cywilnej.

W skład delegacji, która uchwałę powyższą ma przedłożyć p. wojewodzie, wchodzi pp. Hoppe, Roszak, Kosznik, burmistrz Czwojdzński i przewodniczący Rady Miejskiej Lisewski.

Ofiary kąpieli w Gnieźnie.

W ub. środę około godz. 17,30 kąpał się w łaźniach miejskich w Gnieźnie w drugim basenie handlowiec Jan Zieliński, zam. przy ul. Warszawskiej 7. Gdy dostał się na głębie do 2 mtr. — dostał kurczy i począł wołać o ratunek. Z kąpiących się, którzy w tym czasie stali na pomoście ani jeden nie

miął odwagi pospieszyć tonącemu z pomocą, który zanurzył się w wodę. Zaczęło się poszukiwanie kąpielca przez łaźniennego, które trwało przeszło 30 minut. Zastosowane środki, aby przywrócić go do życia, nie odniosły już skutku.

Nieprawdopodobna wiadomość.

„Prawda”, organ prawicowego odlamu N. P. R., wychodząca w Poznaniu, podaje:

Warszawa, 8. 7. (Tel. wł.) W kuluarach sejmowych kursuje tu od wczoraj pogłoska, że niemiecki klub poselski, zapytany przez p. Ministra Spraw Wewn. Młodzianowskiego, kogoby rad widział na stanowisku wojewody poznańskiego, oświadczył się przez usta posła Klinkiego za kandydaturą posła Ciszaka. (?)

W kołach rządowych, oraz sejmowych wiadomość ta wywołała sensację i wprost zdumienie, tem bardziej, iż klub niemiecki kandydaturę tego osobnika traktuje zupełnie serio, nie wiadomo jednak, czy robi to na mocy jakiego porozumienia, czy też z własnej inicjatywy, aby ośmieszyć społeczeństwo wielkopolskie.

Pogłoska ta jest tem dziwniejsza, że jak wiadomo, rząd się do tego czasu żadnego klubu poselskiego o jego zdanie w sprawie tej nie pytał. Wyrażono więc niemiecki klub poselski. (War.)

Uwaga. Wiadomość powyższa jest tak dziwna, że gdyby nie powazne stanowisko naszego informatora, wzięlibyśmy ją za przykry żart. W każdym razie sprawa wojewody poznańskiego zaprzętuję umysł kół rządowych, a kopanie dołków politycznych na terenie poznańskim idzie swoją utartą drogą.

Minister Reform Rolnych przyjeżdża na Pomorze.

Warszawa, 8. 7. (PAT) Dnia 9 bm. Minister Reform Rolnych p. dr. Witold Staniewicz wyjeżdża na kilka dni na teren działania okręgowego urzędu ziemskiego w Grudziądzu, celem zapoznania się z pracami tego urzędu. P. Minister przyjmować będzie interesantów w lokalu okręgowego urzędu ziemskiego w Grudziądzu dnia 10 bm. w godzinach od 12—13. W podróży towarzyszą ministrowi: dyrektor departamentu p. inż. Kasiński oraz sekretarz osobisty Ministra p. Jasiński.

Prut znnowu wylał.

Wskutek oberwania się chmury między Jaremczem a Wrochłą wylał ponownie Prut wyrządzając znaczne szkody. Nagły przypływ wody spowodował kilka wypadków śmierci w ludziach i utonięcie wielu sztuk bydła. Pod Kołomyją straż pożarna i oddział wojska 49 pp. przewoził zagrożonych mieszkańców w bezpieczne miejsca. W samej

Kołomyji wyłowiono zwłoki kilkuletniej dziewczynki, pasącej bydło i porwanej przez nurt wodny. W pobliższej wsi Szeparowce miało utonąć w ten sposób sześćcioro dzieci, wypasających krowy i gęsi.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Klub Mandolinistów „Lutnia”. Lekcja dzisiaj o godz. 7.30 wiecz. Zarząd.

„Scena Polska”. Dziś, w piątek, o godzinie 7 i pół wiecz. odbędzie się w Ognisku przy ul. Jagiellońskiej zebranie miesięczne. Goście mile widziani. Zarząd.

K. S. „Brda” przy Tow. Ośw. Relig. pod wezw. św. Ignacego. Schadzka w sobotę, dnia 10 bm. o godz. 6 i pół wiecz. w lokalu „Złoty Róg” przy ul. Grunwaldzkiej. Komplet i drużyny pozadany z powodu niedzielnich zawodów do Strzelni.

Baczność członkowie Zarządu XXI Okręgu Kół Śpiew. Uprasza się z okazji 50-letniego jubileusza Tow. Śpiewu „Sw. Wojciech” stawieć się w niedzielę 11 lipca h. r. o godz. 8 rano w lokalu „3 Maja” przy Pacu Piastowskim celem wzięcia udziału w uroczystości

Za Zarząd: J. Janicki, prezes.

„Halka”. Dziś ostatnia lekcja śpiewu przed wyjazdem do Gdyni. Wobec tego uprasza się wszystkich czynnych członków, którzy biorą udział w koncercie, o obowiązkowe przybycie. Uczestnicy wyjazdowi racza iaskawie jeszcze dziś złożyć gotówkę na bilet podczas lekcji w lokalu „Ogniska” na ręce drba sekretarza.

Tow. gimn. Sokół Bydgoszcz VII. Walne półroczne zebranie w niedzielę 11 h. m. w lokalu drh. Komornickiego, ul. Toruńska 112. Początek o godz. 15. Posiedzenie zarządu pół godziny wpiząd. Z powodu ważnych spraw komplet poządany.

Tow. Śpiewu „Lutnia” Bydgoszcz. Dzisiaj punktualnie o godz. 8 wiecz. w lokalu kol. Janina lekcja śpiewu. Ze względu na niedzielny występ uprasza się o obowiązkowe przybycie wszystkich członków czynnych. Zarząd.

Baczność P. P. właściele dorożek samochodowych. Zebranie „Związku” odbędzie się w sobotę, 10 h. m., o godz. 9 przed południem w Restauracji Obywatelskiej przy ul. Dworcowej 3. Bardzo ważne sprawy. Obecność P. P. właścicieli bardzo poządana.

Za Zarząd tymczasowy:

Br. Ratajski, M. Osiński, K. Pławenc, Fr. Dudka.

Baczność, Bracia Strzelcy! Bracia Strzelcy, biorący udział w jeździe delegatów i strzelaniu okręgowym Okręgu Bydgoskiego w dniach 11—13 lipca h. r. w Wągrowcu, zbierając się w niedzielę, dnia 11 h. m. o godz. 4.15 rano w mundurach na dworcu. Odjazd 4.30. Zarząd.

Tow. Śpiewu św. Wojciecha. Lekcja śpiewu dziś, w piątek, o godz. 7 i pół. Komplet konieczny.

Tow. Ogrodników Zawod. na m. Bydgoszcz i okolicę urządza wycieczkę naukową do pow. wyrzyńskiego w niedzielę, dnia 11 lipca. Zbiórka wszystkich członków na dworcu o godz. 10.15 o jaknajwcześniejsze przybycie uprasza Zarząd.

Baczność Sokół V Okole—Wilezak. Nadzwyczajne walne zebranie odbędzie się dziś o godzinie 7 wiecz. w lokalu p. Klejnera. Zebranie zarządu o godz. 6 wiecz. Zarząd.

Sokół Bydgoszcz I. Zebranie zarządu i Rady komtetu 40-lecia, oraz wszelkich komisji, dnia 12. lipca h. r. o godz. 8. wiecz. w lokalu drh. Zółkiewicza, Śniadeckich 18. Stawienie się wszelkich komisji obowiązkiem. Dr. Kantak, prezes.

Klub Wioślarski „Gryf”. Plenarne zebranie odbędzie się w piątek o godz. 7.30 w lokalu p. Cisewskiego Stary Rynek. O punktualne i kompletne stawienie się wszystkich członków uprasza Zarząd.

Tow. Kobiet „Jutrzenka”. Wyjazd wycieczki nad morze (Gdynia) — 12 lipca, wieczorem o godzinie 7.45. Zbiórka ½ godziny przedtem przy dworcu. Zarząd.

Zwiazek kupców podróźujących i agentów handlowych Bydgoszcz. Zebranie miesięczne odbędzie się dopiero w sobotę dia 10. lipca h. r. w lokalu Lengnina. o godz. 9. wieczorem.

Baczność Osadnicy pow. Bydgoszcz. W niedzielę dnia 18. bm. o godz. 10. rano w sali w Ognisku w Bydgoszczy, odbędzie się zebranie powiatowe Związku Osadników wszystkich kategorji. Na zebranie przybędzie p. prezes Gł. Związku z Poznania. Ze względu na bardzo ważne sprawy, obecność wszystkich osadników konieczna. M. Letke, prezes powiatowy.

Zwiazek Niższych Pracowników Poczty, Telegrafów i Telefonów, Koło miejscowe Bydgoszcz. Zebranie miesięczne odbędzie się w sobotę, 10 h. m. o godz. 7 i pół wiecz. na sali w „Ognisku” przy ul. Jagiellońskiej 71. Z powodu bardzo ważnych spraw uprasza się o przybycie każdego członka. Zarząd.

Tow. Uczniów Kapielskich. W piątek 9 h. m. odbędzie się plenarne zebranie w hotelu Lengnina o godz. 8 wiecz. O liczne i punktualne przybycie prosi Zarząd.

Tow. gimn. „Sokół” VIII. Ranieńca. Zebranie plenarne odbędzie się w piątek 9 h. m. o godz. 20-ej w Strzelnicy przy ul. Toruńskiej. Na porządku dziennym bardzo ważne sprawy. Komplet członków poządany. Zarząd.

Zebranie Chrzęśc. Zjedn. Zaw. filji metalowców odbędzie się w piątek, 9 h. m. wiecz. o godz. 6.30. O sytuacji zarębkowej referować będzie sekretarz okręgu. A. Gołabek. O liczny udział członków prosi Zarząd.

KTO się liczy z GOTÓWKĄ
14990 niech kupuje
! NA RATY !
po cenach gotówkowych
ubrania - płaszcz - ubranka
Lucjan Szulc
Bydgoszcz, Jana Kazimierza nr. 2.

Urzędowa cedula z dnia 7. 7. 1925 r.

Papiery procentowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom)

8% dolarowe listy Poznańskiego Ziemstwa Kredytow. 5—4,80 (za 1 dolar.)

6% listy zbożowe Poznańskiego Ziemstwa Kredytow. 7,10—7,05 (za 1 str. mtr.)

5,0° Pożyczka konwersyjna 0,32 (za 1 zł.)

Akcje bankowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

Bank Zw. Spółek Zar. em. I—XI 4,07

Akcje przemysłowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

Arkona I—V em. 1,10

Bareikowski R. I—VII em. 1,25

Hartwig Kantorowicz I—II em. 2,20

Dr. Roman May I—V em. —21,00

Plótko I—III em. 0,08

Wiśła, Bydgoszcz I—III em. 4,95

Wytwórnia Chemiczna I—VI em. 0,47

Tendencja: mocna.

Stan pogody.

Dzień i godz.	Ciśnienie powietrza 700mm +	Temp. pow. O. C.	Zachm. 0—10	Kierunek i szybkość wiatru
8. 7. 1 pot.	56	26,9	6	N. 0,5
8. 7. 9 wiecz.	55,6	20,3	1	N. 0,4
9. 7. 7 rano	55,9	18,8	8	N. 1,4

Temperatura doby ubiegłej: średnia 21,78 najwyższa 27,5 najniższa 14,8 Wysokość opad 19

Bank Polski płaci dnia 9. 7. za:

dolary amerykańskie	9,15
funt sterlingów	44,47
franki szwajcarskie	178,06
franki francuskie	23,90
marki niemieckie	218,65
guldeny gdańskie	176,46
szylingi austriackie	130,00
korony czeskie	27,24

nabożeństwo żałobne
 Z okazji obchodu 50-cio letniego istnienia niżej podpisanego towarzystwa odbędzie się w sobotę, dnia 10 lipca rb. o godzinie 7 w Farze, za dusze zmarłych i poległych członków, uroczyste

na które zapraszamy wszystkich krewnych i znajomych tych nam drogich zmarłych, oraz przyjaciół i sympatyków naszego Towarzystwa.

Towarzystwo Śpiewu Św. Wojciecha
 (Chór przy Farze). 15617

KINO Nowości
 Początek o godz. 6.45 i 8.45

Premjera wspaniałego dramatu salonowego w 9 aktach p. t.:
„Dusza artystyki”
 z uroczą gwiazdą filmową Mabel Foulton i niezrówn. Mikołajem Kolinem w rol. gł.
 Nadprogram: Arcywesoła komedia w 2 aktach p. t.: **„100 dolarów nagrody”**

OCET WINNY ZIEŁONY NATURALNY 10% do zapraw 15503
 dla odprzedażnych
WINKELHAUSEN T. A.
 Reprezentacja i składnica Bydgoszcz, ul. Dworcowa nr. 89. Telefon nr. 1051.
 W. PIOTROWSKI Telefon nr. 1051.

W środę, dnia 7-go lipca b. r. w południe zasnęła nasza kochana matka i babka
 s. p.
Rozalja Osińska
 w 60-tym roku życia.
 W smutku pograżeni
Teodor Garba z żoną i krewni
 Kcynia, dnia 8 lipca 1926 r. 15635
 Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 10-go godz. 4-ej po poł. z kostnicy starego cmentarza w Bydgoszczy

Najporczywszy ból głowy
 usuwają preszki dla dorosłych „z kogutkiem” wyrobu apteki A. Gaseckiego w Warszawie. Sprzedają apteki (8740) Skład główny Apteka Gaseckiego, ulica Leszna 41.

Wszelkie prace intro-ligatorne jak:
oprawa książek
 od zwyczajnej oprawy szkolnej do wykwintnej oprawy luksusowej.
 Fabrykacja książek handlowych, bloków i broszur.

Naklejanie map i planów na płótnie itp.
 wykonuje starannie
Introligatornia Druk. Bydgoski.
 (Dziennik Bydgoski) ul. Poznańska 50.

Dbajcie o swoje zdrowie!
 „Szwajcarskie Gorzkie Ziela” to marka „Kogut”, są stosowane przy chorobach żołądka, kiszki, obstrukcji i kamieniach żółciowych. — „Szwajcarskie Gorzkie Ziela” są naturalnym lagoonym środkiem przeciw szkodliwym, ułatwiający funkcje organów trawienia i działającym przeciwko otyłości. „Szwajcarskie Gorzkie Ziela” pobudzają apetyt. Sprzedają apteki po złotych 1.50 za pudełko. — Skład główny apteka A. Gaseckiego w Warszawie, ul. Leszna 41. Wysyłamy najmulej 2 pudełka po otrzymaniu zł. 4.50 (z przesyłką).

Stokrotną cześć
 Szan. Redakcji
„Świata i Brandy”
 w Grudniadzu
 za artykuły str. 10—19, Nr. 36
 wyrażają tą drogą
czytelnicy Świata i Brandy
 koła bydgoskiego.

Potrzebny zaraz
ogrodowy
 Zgłoszenia: (15590)
Jan Chrzanowski
 Bienkówka p. Chełmno

Kluczem do dobrobytu
 jest dobra reklama umieszczona w takich pismach, które rzeczywiście wykazać mogą wielką liczbę abonentów.
„DZIENNIK BYDGOSKI”
 nadaje się do tego w zupełności, gdyż jest najpoczytniejszym pismem na Kresach Zachodnich i liczy obecnie
33.000 abonentów.

Flötherowski garnitur do młócenia
 składający się z lokomobili 8 konnej, młocarki 54” szerokiej i elewatora, gruntownie odrestaurowany, jak nowy, na sprzedaż. Kocioł świeżo odebrany przez Stow. Doz. Kotł. Par. Łask. zgłosz. przyjmuje
Administracja majątności Potulice
 15019) poczta Nakło.

Kolejkę polną
 ca. 4.000—6.000 m. toru stałego, 1.500 m. toru przenośnego (system Spaldinga à 2,— m.) i 12—15 wagoników na 2½ tonu poszukuje celem kupna i uprasza o łaskawe oferty
 15349
 Majętność Malczewo p. Jarządkowo pow. Witkowo.

Podziękowanie!
 Panu Dr. Glińskiemu
 za przeprowadzenie tak trudnej i niebezpiecznej operacji, oraz za gorliwą pielęgnację podczas całej choroby mojej żony w Jego klinice, składam jaknajserdeczniejsze
„Bóg zapłać”. 15634
 Bydgoszcz w lipcu 1926. **E. Pietrzak.**

Łóżka dziecięce i materace
 najdogodniejsze warunki spłaty, poleca (T-2688)
Fabryka łóżek, J. Kawczyński,
 Dworcowa 90. Tel. 1761.

Licytacja upadłościowa.
 W sobotę, dnia 10 lipca br. począwszy od godziny 9-tej sprzedawać się będzie w firmie „Bławat”, ul. Gdańska 7, wszelkie jeszcze pozostałe towary jak:
 — brokaty, gabardyny, szewioty, woale, celgi, sukna, zamsze, inleły, fanele, damskie i męskie płaszcze, bluzy i spodnie robocze jako też bawełniane towary i t. d.
Antoni Kufel, zarządca upadłości, (15661)

Za czynne
 znieważenie p. Aleksęgo Majewskiego dnia 19. VI. 26. na dworcu osobowym w Bydgoszczy proszę uprzejmie o przebaczenie. Jerzy Dołęga.
 (15601)

Sprzedaż upadłościowa.
 Zapasy bławatów i towarów krótkich ze składu firmy
M. Lewandowski — Kcynia, Rynek 11
 sprzedam całkowicie i udzieli bliższych warunków i informacji. Zgłoszenia upraszam do 15. bm.
J. Kozłowski, Kcynia, Rynek 14. (15631) Zarządca masy upadłościowej.

AGENTURA
„Dziennika Bydgoskiego”
w Inowrocławiu
 ulica Toruńska nr. 2.
 Przyjmuje wszelkie ogłoszenia do „Dziennika Bydgoskiego” oraz zamówienia na druki. Abonament i pojedyncza — sprzedaż „Dziennika” —

Nowo otwarta
AGENTURA
„Dziennika Bydgoskiego”
 Jan Niedzielski,
BYDGOSZCZ,
 ulica Mazowiecka nr. 3,
 15630) skład kolonjalny.

Poszukuję natychmiast szwaczkę
 na bieliznę damską
B. CZARNECKI, Gdańska 18

Pamiętajcie o bezrobotnych!

Letnisko Brzoza
 stacja Chmielniki
Szkoła pływania
 urządza w dniu 11 lipca
zawody pływackie
 Szczegóły w wywieszonych afiszach.
 Przed sprzedaż biletów w księgarni p. N. Gieryna przy pl. Teatralnym 3, w dniu zawodów w Brzozie.
 1548)

Zadajcie
 na stacjach kolejowych w kioskach Towarzystwa Księgarni Kolej. „Ruch”
„Dziennik Bydgoski”

Następujące oferty
 należy odebrać do dnia 15-go bm. w naszej administracji.
 „12071”, „11955”, „12254”, „242”, „10.000”, „15.000 zł.”, „1500”, „4278”, „4432”, „183”, „Z. Sz.”, „1534 g. N.”, „W. J.”, „Wawel”, „Wawel Pomorski”, „Urzędnicza”, „Uniwersalny Pomorzanie”, „Tanio II”, „T. 100”, „L. I. 12(97)”, „S. S. 130”, „Starszy”, „Skład”, „Pewność”, „B. B.”, „Narozny”, „N. A.”, „Natychniast”, „M. 3.”, „M. L.”, „Mały interes”, „M. U.”, „Lat 24”, „Lepsza”, „Obszerne”, „Liberkowski”, „Kowal”, „Kupno 43”, „L. J. 12097”, „K. F. M.”, „Krytycznym”, „Interes rzeźnicki”, „I. A.”, „F. F.”, „F. W. K.”, „Foto”, „F. K. M.”, „A. F.”, „Dolary”, „Dzielnia”, „Bez mieszkania”, „B. B.”, „Bona”, „B. S.”, „B. R.”, „B. B.”, „A.”, „B. L. J.”, „A. B.”, „A. 12254”, „Agent”.

Kino Kristal
 640 840
 w niedzielę pocz. o 3.30.
 Ceny normalne.

Najgłośniejszy film świata produkcji 1925/6 r. Pieśń rozpaczy, tragedji i miłości macierzyńskiej...
„Oddajcie mi dziecko!” „Tragedja nieprawego dziecka”
 Obraz ten jest symfonią starganego matczynego serca—serca, jakich dziesiątki milionów biją na ziemi—jest tragedją ofiarnych matek, poświęcających się dla swoich dzieci.
 — W rolach głównych: **Mary Carr — Priscilla Bonner — Kenneth Harlan.** —

Nadprogram:
 Dyzio w roli autentycznego bohatera komedia w 2 aktach.
 Prócz tego:
Dziennik Pathe. Z całego świata
 Razem 14 aktów.